

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الآن بعون الله تعالى

ما کاری نه وی له چل فرموده ده دا
ده و. وانا. نه فریب و فرده نگو کی غه ریبولوه دیس

دزگای چاپ و پهخش
نارین

بەرەو نەوہیەکی ھۆشیارتەر

نـاـوـی کـتـیـب: (الأزبَعُونَ النَّوَوِيَّة) شاکاری نەوہوی لە “چل” فەرموودەدا.

نـوـوـسـیـنـی: ئیمامی نەوہوی.

وہرگێرانی: محمد ماحی.

نۆرەو سالی چاپ: دووہم، (1447ک-2026ز).

لە بەرپۆوە بەرایەتی کتیبخانە گشتیەکان / ھەریمی کوردستان
ژمارە سپاردنی (422) ی سالی (2019) ی پێدراوہ.

دەزگای چاپ و پەخش

نارین

دەزگای چاپ و پەخش نارین

+964 (0) 770 406 10 10 | 0750 406 46 10 Nareenpub@gmail.com

بـنـکـە ی سەرەکی پلۆکوردنەوہی بەرھەمەکانمان: ھەولێر - فلکە ی شێخ مەحمود - بازاری زانست

مافی لەچاپدانەوہی بۆ دەزگای چاپ و پەخش نارین پارێزراوہ.

الْأَرْجُونَ النُّورَ وَتِيًّا

شاکاری نه و وی له حل فرموده ده دا
ده و. وانا. نه فرج و فرسه نگوکی غه ربولوه دیس

ذَانَانِي يَا تِيَامِي يَا نِيرَا وَيَا

وَأَرْكِيَانِي يَا مُحَمَّدًا حَيًّا

دوژگای چاپ و به خشی
نارین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِن الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَعِزُّهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ؕ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ النساء: ١

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

ناوهرۆك

- ۵ _____ ناوهرۆك
- ۷ _____ پوخته يهك له ژيانى ئىمامى نهوهوى
- ۱۴ _____ پيشه كىي ئىمامى نهوهوى
- ۲۲ _____ پيشه كىي وهرگير
- ۲۴ _____ فهرموودهى يه كه م: خواويستى
- ۲۶ _____ فهرموودهى دووهم: ئىسلام و باوهر و چاكه كارى
- ۳۰ _____ فهرموودهى سييه م: كوشكى ئىسلام له سه ر پينج كۆله گه يه
- ۳۱ _____ فهرموودهى چواره م: له تنوكيك ئاوه وه به ره و پزىليناى خواى پهروه ردگار
- ۳۳ _____ فهرموودهى پينجه م: دژوارىي داهيتراو له ديندا
- ۳۴ _____ فهرموودهى شه شه م: سنوورى نيوان حه رام و حه لال ئاشكرايه
- ۳۶ _____ فهرموودهى حه وته م: ئايين ئامۆزگارىي و خواويستيه
- ۳۷ _____ فهرموودهى هه شته م: تىكووشان له پيناو باوهر
- ۳۸ _____ فهرموودهى نويه م: گوپرايه لى پينغه مبه رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
- ۳۹ _____ فهرموودهى ده يه م: خواى گه و ره پاكه و ته نها پاكي ده ويت
- ۴۱ _____ فهرموودهى يازده يه م: له گومانه وه بو دليايبى
- ۴۲ _____ فهرموودهى دووازده يه م: خو ت له شتى تايبه تى هه لمه قورتينه
- ۴۳ _____ فهرموودهى سيزده يه م: ئاستىكى بالاى برايه تى
- ۴۴ _____ فهرموودهى چواردده يه م: پاريزبه ندىي گيان له ئىسلامدا
- ۴۵ _____ فهرموودهى پازده يه م: باوه پدارى وابه سته ي ره وشته رزييه!
- ۴۶ _____ فهرموودهى شازده يه م: هه لمه چۆ، توپه مه به!
- ۴۷ _____ فهرموودهى حه قده يه م: چاكه كارى له هه موو شتىكدا
- ۴۸ _____ فهرموودهى هه ژده يه م: پاريزگارى له سنوره كانى خوا بكه
- ۴۹ _____ فهرموودهى نۆزده هه م: دىنى خوا بپاريزه خوا ده تپاريزت!
- ۵۱ _____ فهرموودهى بيسته م: مادام شه رم ناكه يت چى ده كه يت بيكه
- ۵۲ _____ فهرمووده بيست و يه كه م: باوه رى دامه زراوو ديندارى به رده وام
- ۵۳ _____ فهرموودهى بيست و دووهم: ئاسانىي شه ريعه ت و مسوگه ركردى به هه شت
- ۵۴ _____ فهرموودهى بيست و سييه م: قورئان، به لگه يه كه بو ت يان به لگه يه كه له سه رت.
- ۵۶ _____ فهرموودهى بيست چواره م: ده سه لاتى ره هاى پهروه ردگارو به نده ي هه ژار

- ۵۹ فەرمووده‌ی بیست و پینجه‌م: سامانی هه‌ژارو سه‌ده‌قه‌ی بی دره‌م و دینار ____
- ۶۱ فەرمووده‌ی بیست و شه‌شه‌م: ئازارلادان له‌سه‌ر ری ____
- ۶۳ فەرمووده‌کانی بیست و هه‌وته‌م: فه‌توای ویژدان! ____
- ۶۵ فەرمووده‌ی بیست و هه‌شته‌م: وه‌سیه‌تتان ده‌که‌م به‌ پارێزکاری ____
- ۶۷ فەرمووده‌ی بیست و نۆیه‌م: زمانت بگره‌ ____
- ۷۰ فەرمووده‌ی سییه‌م: به‌ سنووری دینه‌که‌وه‌ پابه‌ندبه‌، به‌سته‌ ____
- ۷۲ فەرمووده‌ی سی و یه‌که‌م: چاوت له‌ مائی خه‌لکی نه‌بیّت ____
- ۷۴ فەرمووده‌ی سی و دووهم: نه‌ زیانت پێیگا‌و نه‌ زیان بگه‌یه‌نه‌ ____
- ۷۵ فەرمووده‌ی سی و سییه‌م: به‌لگه‌ له‌سه‌ر داواخوازه‌ و سویندیش له‌سه‌ر به‌رامبه‌ری ____
- ۷۶ فەرمووده‌ی سی و چواره‌م: ده‌ست و زمان و دل؛ چه‌کی باوه‌ردارن دژ به‌ خراپه‌ ____
- ۷۷ فەرمووده‌ی سی و پینجه‌م: مافی برابه‌تی دینی ____
- ۷۹ فەرمووده‌ی سی و شه‌شه‌م: دلنه‌وا‌ییکردنی براکانت ____
- ۸۱ فەرمووده‌ی سی و هه‌وته‌م: هه‌ر نیازی چاکه‌ت هه‌بیّت پاداشت وه‌رده‌گریت _ ____
- ۸۳ فەرمووده‌ی سی و هه‌شته‌م: ریگه‌ی گه‌یشتن به‌ خو‌شه‌ویستی ____
- ۸۵ فەرمووده‌ی سی و نۆیه‌م: فراوانی په‌حمه‌تی خوا ____
- ۸۶ فەرمووده‌ی چله‌م: تۆ لێره‌ غه‌ریبه‌ و ری‌یواریت ____
- ۸۷ فەرمووده‌ی چل و یه‌که‌م: هه‌زه‌کانت ئاراسته‌ بکه‌ ____
- ۸۹ فەرمووده‌ی کۆتایی: ئه‌گه‌ر تۆ بیی، منیش به‌ لی‌خۆشبوونه‌وه‌ بۆلات دیمه‌وه‌ ____
- ۹۱ دێره‌کانی کۆتایی به‌ قه‌له‌می ئیمامی نه‌وه‌وی ____
- ۹۳ فەرهنگی ئه‌ربه‌عون ____
- ۱۰۲ شَهَادَةُ حِفْظٍ وَإِجَارَةٌ ____
- ۱۰۳ تێبینیه‌کان ____

پوخته يهك له ژيانى ئيامى نه وهوى

پيشهنگى خواويستى و زانست و پيشرهوى

(۶۳۱ ك - ۶۷۶ ك)

سه رپاست و خواناس، فهرمووده وان و شه رعناس، پرو له خوا و پشت له
دونيا، ناوى ته واوى پيشهوا (يحيى بن شرف بن مري بن حسن بن حسين بن
محمد جمعة بن حزام الحزامي الحوراني الدمشقي النووي الشافعي) يه،
كونيهى (باوكى زه كه ربا)^۱ يه و نازناوى (محي الدين: زيندووكه ره وهى دين) ي
لينراوه، سالى (۶۳۱ ك) له گوندى (نهوا) "كه لاديه كه له لاديه كانى حوران، كه
سه ر به ده رعاى نيستايه له شام" له دايك بووه، درهوشانه وهى (نهوا) له ژيانى
پيشهوا (نه وهوى) ده گه رته وه بو نه و گوندهى كه تپيدا هه لكه وتووه.

^۱ هه رچه نده پيشهواى پايه به رز به هوى سه رقالي ژورى به زانسته وه هاوسه رگيرى نه كرده وه،
به لام كونيهى (نه بو زه كه ربا) بووه. خوئيشى له راقهى فهرموودهى (أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النُّعَيْرُ)
دافه رموى: "وفي هذا الحديث فوائد كثيرة جداً، منها: جواز تكتنية من لم يولد له" واته: نه م
فهرمووده يه گه ليك سوودى گرنگ له خو ده گرنت، به كيك له سووده كانى برتتويه له:
رئيدر اوى كونيه دانان بو كه سيك كه منداليشى نه بن. "شرح مسلم: (۱۲۹/۱۴). پيغه مبه رى
پيشهوايش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كونيهى (دايكى عه بدوللا) ي بو دايكه عايشه مان (رضي
الله عنها) دانا، له گه ل نه وهى منداليشى نه بووه.

سه ره تايه كي جياوازون اووازه:

مندائي نه وهوي جياواز بووه له هاوته مه نه كاني، باوكي ده گپړپته وه كه له ته مه ني حهوت سائيدا، له شهوي ۲۷ ي په مه زان (شهوي قه در) له نيوه شه ودا خه به ري بووه ته وه و وتويه تي: "باوكه، نه مه چ رووناكييه كه ماله كه ماني پر كردوه؟" باوكي له كاتيكا هيج رووناكييه كي نه بينيوه، به لام ده لپت: به وه زانيمان كه نه مه شهوي قه دره!

له مندائييه وه ژيري پيوه ديار بوو، بو فيريوني قورئان هه ميشه بيدار بوو، ئيمامي زه هه بي له (تذكرة) له كه يدا ده گپړپته وه كه له ته مه ني حهوت سائيدا، كاتيكا مندائي گونده كه ي زوريان ليكردوه يار بيان له كه لدا بكات، نه وه گرياوه و خوي لپارا استون، له جياتي نه وه پرووي كردوه ته قورئان خو پندن، نه م رووداوه سه رنجي (شيخ ياسين يوسف زه ركه شي) راده كيشيت كاتيكا ده بينيت و گفتوگو له كه ل ماموستاي قورئانه كه يه وه ده كات و پي ده لپت: "نوميد ده كريت نه م منداله بيته زاناترين و زاهيدتريني سه رده مه كه ي". نه مه يش واي كرد باوكي زياتر گرنگي به پيگه ياندي بدات تا قورئاني به ته واوي له به ركرد.

کاروانی زانستخوازی و ماندوونه ناسی:

لپهاتوویی و لیبپراوی ئەو پێشه وایه له ئاستیکی وا بهرزدايه كه له میژوودا دهگمه نه، له ته مه نی ۱۹ سالییدا (سالی ۶۴۹ ی کۆچی) باوکی دهیباته دیمه شق و له قوتابخانهی (الرواحیه) دا دایده نیّت، ئەویش خولیا ی بۆ زانست هینده بیسنور بوو، پۆژانه نامادهی (دوازه) وانهی جیاواز ده بوو، بۆ ماوهی دوو سالی ره به ق ته نیشتی به زه ویدا نه که وت بۆ خه وتن (پالی نه داوه ته وه)، به لکو هه ر به دانیشتنه وه له سه ر په رتووکه کانی خه وی لیده که وت! به مشیوه یه توانی له ماوه یه کی که مدا بیته شاره زای هه ره گه وری مه زه به سی شافیعی و زۆری نه خایاند بووه مه رجه عیکی باوه رپیکراو بۆ زانایانی سه رده مه که ی خۆی و دواتریشی.

لوتکه ی پارێزکاری و زاهیدی:

ژیانی ئیمامی نه وه وی ته نه ا نووسین نه بوو، به لکو به رجه سته کردنی راسته قینه ی زانسته که ی بوو، ئەو نمونه ی بالای په روه ده ی ئیمانی بوو، هه میشه به پۆژوو بوو، له شه و و پۆژیکدا ته نه ا یه ک ژه می ده خوارد و له پارشیویدشدا ته نه ا قومیک ئاوی ده خوارده وه، جلو به رگیکی زۆر ساده ی ده پۆشی...

پاش ئەوھى بوو بە بەرپىسى خانەى فەرموودەوانى (دار الحدیث الأشرقیة)،
 ئامادەنەبوو دیناریک لە مووچەکەى یان دیاریى هیچ کەسێک وەرگیریت،
 خواردنى تەنھا ئەو ھەنجیرە وشککراوھ و کولێزانە بوو کە باوکی لە گوندی نەواوھ
 بۆى دەنارد، تەنانەت ئامادە نەبوو میوھى دیمەشق بخوات لە ترسى ئەوھى نەکا
 سەرچاوھکەى گومانلیکراو بیئت، ئەم پاکییەى وایلیکردبوو کە دوھى گىرايیت
 و خاوھن شکۆیەکی رۆحی گەورە بیئت.

بوئى و وەستانەوھ بەرامبەرستە مکاران:

ئەم زانا خواناسە، لە پال ئەو ھەموو سادھى و نەرمونیا نییەیدا، بەرامبەر
 ستەمکاران وەک شاخ بەھیز بوو، کاتیک سوئتان (زاهیر بیپرس) فەتوای لە
 زانایان ویست بۆ سەپاندنى باجى قورس بەسەر خەلکدا، تەنھا ئیمامى نەوھوى
 رەتى کردوھ وازۆى بکات، کاتیک سوئتان لى توورە بوو و وتى: "لە دیمەشق
 دەرت دەکەم!" ئیمامى نەوھوى بەوپەرى ھیمنى و باوھرپە خۆبوونەوھ فەرمووی:
 "من گوئ بەوھ نادەم". ئەم بوئرییەى وای لە سوئتان کرد کە پى سەرسام بیئت
 و لە ناخوھ لى بترسیت وەک خۆى گوتوویەتى: "من لە هیچ کەسێک ناترسم
 تەنھا لەم نەوھویە نەبیئت."

ئەمىرۇ مېنبەره كان و كۆمەلگە كە مان لە ھەموو كاتىك زياتر پېويستيان بە
زىندوو كوردنە ھەي ئەم (مەردايە تى) و شو جاعە تە بە لە ناو ئەو زانايانە ھى خۆيان
بە پېشەنگى ئوممەت و شو پىنكە ھەي شافىعى و نە ھەي دە زانن، ھەكو نە ھەي
بن كە لە پېناو ھە قدا لە لۆمە ھى ھىچ كە سىك نە دە ترسا، بە ر دە ھام فەرمانى بە
چا كە دە كورد و پىگىرە لە خراپە دە كورد.

بەرھەمە پر بەرھە كە تە كانى و نە پىنى قىبو ئىبوون

بە راورد بە پىژە ھى سائە كانى تە مەنى، كە تە نە ھا ۴۵ سائ ژيا ھە، بەرھە مە كانى
مايە ھى سە رسورمانن، زانايان دە ئىن نە پىنى مانە ھە و بلا ھوونە ھەي كىتە بە كانى
ئىمامى نە ھەي لە ھەموو مائىكى موسلماناندا، دە گە پىتە ھە بۆ خوا ھىستى
(ئىخلاص) ھە راستە قىنە كە ھى لە گە ل پە ر ھە ر د گارىدا، لە ديار تىر تىن شاكارە كانى:

۱. المنہاج في شرح صحيح مسلم بن الحجاج (بە نە ناوبانگ تىر پاقە ھى

موسلىم دادە نرىت - ۱۸ بەرگە).

۲. المجموع شرح المہذب (شاكارىكى گە ھەي شە رعناسى و فىقىمى

بە راورد كارىيە، ھە رچە نە دە مەرگ مە ھودا ھى نە دا تە ھوا ھى بكات - ۲۳

بەرگە).

۳. رياض الصالحين من كلام سيد المرسلين (كه سه رانسهرى ئوممەت

له مزگەوت و مائەكاندا لىي بە ھەرمەندە).

۴. روضة الطالبين وعمدة المفتين (كۆلەكەي متمانە پىكراوى

شەرعناسى شافىيە).

۵. الأربعةون النووية (بناغەي ئايىنن و لەسەرانسەرى جىماندا

دەخوئىندىن).

۶. الأذكار المنتخب من كلام سيد الأبرار (قەلغانى باوھردار بۆ يادى

پەروردگار).

۷. بستان العارفين (لە پەروردەي ئىمانى و تەزكىيەدا).

ئەمانە و چەندان بەرھەمى بە پىزى تر، كه لە چاپەكانى ئەمرودا كۆي

ھەموويان دەگاتە زياتر لە (۷۰) بەرگ و سەرۋى (۳۰) ھەزار لاپەپە.

كۆتايى تەمەن و گەپانەوہ بۆ لاي پەروردگار:

لەدوای گەشتىك بەناو خاكي دارولئىسلامى ئەوكاندا لە ديمەشقەوہ بۆ

قودسى پىرۆز و لەوئىشەوہ بۆ مىسر، پاشان دەگەرئىتەوہ بۆ (نەوا) ي ئاواييەكەي

خۆي، پاش گەپانەوہي نەخۆش دەكەوئىت، كەمىك پيش نەخۆشكەوتنى و

ھەستکردن بە نزيكبوونەوہي مەرگ، كاريكي زۆر دەگمەنى ئەنجام دا؛ سەردانى

گوڤرى مامۇستاكانى كىرد و گىريا، مائىئاوايى له هاوريىكانى كىرد، وه گىرنگىر له وه ش: هه موو ئه و پىرتوكانهى كه به خواستن (ئىعاره) لاي بوون، گه راندىه وه بو خواهنه كانيان.

له شهوى چوارشه ممه، ميژووى (۲۴ ي رجه بى ۶۷۶ ك) له تهمه نى ۴۵ سالىدا، ئه م رۇحه پاكه ده گه پىته وه بو لاي خواي بىهاوتا و كوچى دوايى ده كات. رهمه تى خواي به خشندهى به سهردا برژيىت.

ئه م باخه پر به ره مه، كه ئىمامى به رز و به رز، له پال رهنجه زانستخوازى به كه يدا، له گه ل ئه م هه موو دانان و نووسينه دا، هاوكات له گه ل باره يئانى چه ندان زانا و پيشه نكي ئوممه ت، پيمان ده ئيىت: كه به راستى ژيانى پيشه وا نه وه وى له دوو خالدا پوخت ده يئته وه، ئه وانيش برىتىن له: "خواويستى" و "جيدديبوون". هه ر بويه ش خواي گه وه ﷺ قبولى به زورىك له به ره مه كانى به خشيوه.

خواي به خشنده ئاويژانى سۆز و مپىرى خوى بكات، ئيمه يش بكاته خويىندكارو خزمه تكارى ئه و په وته پر رهمه ت و به ره كه تهى زانايانى ئوممه ت. اللّهُمَّ آمين.

پیشہ کی نیامی نہ وہوی
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين قيوم السموات والأرضين، مدبر الخلائق
أجمعين، باعث الرسل صلواته وسلامه عليهم إلى المكلفين، لهدايتهم
وبيان شرائع الدين، بالدلائل القطعية وواضحات البراهين. أحمدته
على جميع نعمه، وأسأله المزيد من فضله وكرمه. وأشهد أن لا إله إلا
الله الواحد القهار، الكريم الغفار، وأشهد أن سيدنا محمدا عبده
ورسوله وحيبه وخليله: أفضل المخلوقين المكرم بالقرآن، العزيز
المعجزة المستمرة على تعاقب السنين وبالسنن المستنيرة للمسترشدين
المخصوص بجوامع الكلم وسماحة الدين صلوات الله وسلامه عليه
وعلى سائر النبيين والمرسلين وآل كل وسائر الصالحين.

سہ ناو ستایش بو پەروردگاری جہانیان، پاگری زہمینو
ناسمانہ کان، ہہ لُسورینہری ژین و کاری سہرجه می بوونہ وهران،
نیژدہری پیغہ مہہ ران، درودو سہ لامی خوئی برژیتہ سہریان، ناردوونیه
لای مروّقہ پیگہ یشتووہ کان، بو رینمای شہریعت و رینکخستنی ژیان،

به به لگه‌ی یه کلاکه ره وهو نیشانه به هیژه کان، تا به راسته‌ری
سه رفرازبن و بچنه ریزی به خته وه‌ران.

سوپاس بۆ خوا له سه ره موو به خشینه کان، داواخوازی زیاترم لی
له مپیری پر فیه رو بئ پایان، شاهیدی ددهم به دلم و جهسته و زوبان،
په روهردگارو په رستراوو حاکی ره‌ها نییه بۆ ژبان، نه له زه‌مین و نه له
ئاسمان، جگه له خوی تاك و پاك و مپه‌ربان، کردگاری دادگه‌ری
حوکمپان، دانای لی‌بورده‌ی کارجوان. شاهیدیش ددهم که
موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیردراوی بیرمه‌ندو، به‌نده‌ی
جوامیری مه‌رد، خوشه‌ویستی دلپه‌یوه‌ندو به‌رزتینه له
دروستکراوه‌کان، ریزلی‌گی‌راوه به‌که‌لامی پیروزی قورپان، موعجیزه‌ی
به‌رده‌وامی گشت سات و سه‌رده‌مان، به سوننه‌تی نووری رپی
ئامۆزگارن، تایبه‌تمه‌نده به (جوامع الکلم): زوری ماناو پوخته‌ی
قسان، خاوه‌نی دواه‌مین ئایین و کتیبه ئاسمانییه‌کان، سه‌لات و
سه‌لامی خوا به لیژمه‌و به‌گورتر له باران، برژیته سه‌ر خوی و ته‌واوی
پیغه‌مبه‌ران هم بۆ خانه‌واده و هاوه‌ل و هر هه‌موو چاکه‌کاران.

له عه لی کورپی ئه بوتالیب، عبدالله کورپی مه سعود، موعازی کورپی
 جه بهل، ئه بو دهرداء، ئیبنو عومه ر، ئیبنو عه بیاس، ئه نه سی کورپی
 مالیک، ئه بو هورهیره، ههروهه ها ئه بو سه عیدی خودری، (خوا لییان
 رازی بیّت) به کۆمه لیک ریویاتی زۆرو جوړاوجۆر پیمان گه یشتووه که
 پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: (مَنْ حَفِظَ عَلَى
 أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ)
 واتا: هه ر که سی چل فه رمووده له باسه کانی دینداری به ئوممه ته که م
 بگه یه نی خوای گه وره له رۆژی دواییدا له پزی زانیان و
 شه رعناساندا زیندوویده کاته وه. له ریویه تیکی تر دا: (...بعثه الله فقهما
 عالما) واتا: خوای گه وره وه کو زانیه کی شه رعناس زیندوویده کاته وه.

له ریویه تی ئه بو دهردائیشدا خوا لی رازی بیّت هاتووه (...و کنت له یوم
 القيامة شافعا وشهيدا) واتا: منیش (پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) له رۆژی قیامه تدا ده بمه تکاکارو شاهیدی. له ریویه تی
 ئیبنومه سعودیش خوا لی رازی بیّت هاتووه که فه رموویه تی: (...قیل
 له: ادخل من أي أبواب الجنة شئت) واتا: (پیی ده گوتری: برؤ
 به هه شته وه له هه ر ده رگایه کی که خۆت پیّت خو شه) له ریویه تی

ئىبنوعومەرىش خۇا لىي رازى بىت هاتووه: (كتب في زمرة العلماء، وحشر في زمرة الشهداء) واتا (له ريزى زانايان داده نريت، له ريزى شه هيدان حە شرده كرئت).

به لام هە موو زانايانى فەرمووده ناسى پاكوكن له سەر لاوازى ئەم فەرمووده يە هەرچە نده پنگاكانيشى زورن^(۱).

(۱) ئەم فەرمووده يە هەرچە نده زنجيره ي سەنەدى رپوايه ته كانى زور زورن، به لام هەر زە عيفه و زورپى رپوايه ته كانيشى به هيژى ناكە نه وه. ئىمامى ئىبنوحە جەر له كتيبي (التلخيص الحبير ۹۳/۳) دا دە فەرموي: حە سەنى كورى سوفيان له (مە سنەد) هە كەى خويدا له ئىبنوعە بياسه وه هيئاوئيتيه وه، پاشان له سيزده ياوه ريتره وه. ئىبنولجە و زيش له (العلل المتناهية) دا هە موو سەنە دە كانى هيئاوه ته وه و توئزينه وه ي بۆ هە موويان كردووه و گە يشتوتە ئە وهى كه (زە عيفه و به هيژنا كرئت). پاشان ئىمامى ئىبنوحە جەر هەر له ويذا دە فەرموي: (بوخته ي حوكمه كه م له كورى شازديه م له (الاملاء) دا روونكر دوه وه و تم: كه هيچ يه كيك له رپوايه ته كانى له خە لەل بە دە رنين).. زور له زانايان كه باس له زە عيفى رپوايه تيك دە كه ن، رپوايه تيكي سە حيح وه كو به ديلي دە هيئنه وه. بۆيه دە شيبت له جياتى ئە و رپوايه تانه ئەم فەرمووده سە حيحە _ كه بيست ياوهر گيړاويانه ته وه _ بيبته هاندرمان بۆ خوئندن و وه رگرتن و گە يانندنه وه ي فەرمووده، كه پيغە مبه رى خۇا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دە فەرموي: (نَضَرَ اللهُ عَبْدًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها، فَبَلَّغَهَا مَنْ لَمْ يَسْمَعْها، فَرُبَّ حَامِلٍ فِقْهٌ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ، وَرُبَّ حَامِلٍ فِقْهٌ لَا فِقْهَ لَهُ). ئىبنوداود (۳۶۶۰)، ترمذى (۲۶۵۶)،

له م بابته يشدا زانايان په حمه تي خويان لې بټ ته وونده نووسراويان
 هه يه، که له ژماره نايه ن. يه که م که س که زانيبټم له م بابته وه
 نووسيبټي عبدالله ي کورې موباره ک بووه، پاشان محمدي کورې
 ته سله مي توسي، که زانايه کي خويي بوو، ئينجا حه س نه کورې
 سوفياني نه سه وي و نه بوبه کري ته جه ري، هه روها ته بوبه کر؛
 محمدي کورې ئيبراهيمي ته صفه هاني، داره قوطني، حاکم
 نه يسابوري، نه بونوعه يمي ته صفه هاني، نه بو عبدالرحمني سوله مي،
 و نه بو سه عيد ماليني، و نه بو عوسماني صابوني، و محمدي کورې
 عبدالله ي ته نصاري، و نه بوبه کري به يه قتي.. و خه لکاني کي تر که له
 ژماره نايه ن، چ له وان ه ي پيشين و چ له وان ه ي پاشين. منيش نه و زاناو
 پاريزه رو پاسه وانان ه ي ئيسلامم کرده سه رمه شق و ئيستخاره م
 به خوي گه وره کرد له کو کردنه وه ي ته و چل فه رمووده يه دا،

ئيبينوماجه (۲۳۰)، ته حمه د (۱۵۷). واته: خوي گه وره روخساري نه و که سه
 گه شکات و نيعمه تي زياتري پيښه خشي که قسه که ي مني گوي ليده بن و به و
 شيوه يه ي گوي لیبوو ده يگه يه نيته وه، له وان ه يه نه و که سه ي زانستیک
 بلاوده کاته وه به که سانیکي بگه يه نې که له خوي زيره کترين و باشر لې تيگه ن.
 ده شټ که سيک زانستیک نه قلده کات به لام خوي زانا نه بټت..

هرچه نده زانایانیش هاوران له سهر ئه وهی کار به فه رمووده ی لاواز
 بکریت، له بواری هاندان بو ئه نجامدانی کرده وهی چاک. به لام
 له گه ل ئه وه ی شدا پشتم به و فه رمووده لاوازانه نه به ستووه، به لکو
 له سهر فه رمووده ی راست و دروستی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ که فه رموویه تی: (لِيُبْلِغَ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ) ^(۱) واتا: ئه وانه ی
 ئاماده ن و (زاناو شاره زان) بیگه یه نن به ئه وانه تان که ئاماده نین
 (پیان نه گه یشتووه). ههروه ها فه رمووده ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (نَضَّرَ اللهُ امْرَأً سَمِعَ مَقَالِي فَوَعَاها، فَأَدَّاهَا كَمَا
 سَمِعَهَا) ^(۲) واتا: خوی گه وره روخساری ئه و که سه بگه شینیته وه که
 گوئی له قسه یه کی من ده بیته و لییتیده گات، چاک له بهری ده کات، به
 و شیوه یه ی که بیستوویه تی دهیگه یه نیته وه.

(۱) بوخاری (۱۰۴)، موسلیم (۱۳۵۴).

(۲) (أخرج البزار (۸ / ۳۴۲ رقم : ۳۴۱۶، راسته: ترمذی (۲۶۵۸)، ئه حمه د
 (۲۱۶۳۰) شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحيح ابن ماجه/ ۲۳۰) دا ده فه رموی:
 سه حیجه.

له مه وه به كه هه ندى له زانايان هاتوون و چل فه رمووده يان له
 بچينه كانى دين و هه ندى كيان له لقه كانى دين و هه ندى كيان له باسى
 جهاد، كۆكردۆته وه، هه شيانه له باسى زوه دو نيه وىستى، يان له
 ئاداب، يان له وتارو ئامۆزگارىي.. هه مووشيان به مه به ستى چاكسازى
 كردوويانه خوا لىيان رازى بىت. منيش پيم باش بوو كه چل فه رمووده
 كۆبكه مه وه كه له هه موو ئه و بابه تانه گرنگتريپت، چل فه رمووده ي
 گشتگير كه هه موو ئه و بابه تانه ي له خوگرتووه. هه ر
 فه رمووده يه كيش رپسايه كى گه وره و گرنكى له رپسا شه رعييه كان
 تىدايه، له وانه ي زانايانى ئىسلامى جه ختيان له سه ر كردۆته وه كه
 ته لارى ئىسلاميان له سه ره. له وانه ي فه رموويانه: ئه م فه رمووده نيو
 يان سىيه كى ئىسلامه! يان شتى ترى له و جوړه يان فه رمووه. پابه نديش
 بووم له وه ي هه موو فه رمووده كانى (ئه ربه عون) له كه سه حيح بن،
 زۆرينه شيان له فه رمووده سه ححه كانى بوخارى و موسليمن، به
 لابرآوى سه نه ده كانيش هيناومه ته وه، تا ئاسان له بهر بكرين و
 هه موو خه لكيش سوودى ئى وه رېگرن اِنْ شَاءَ اللهُ.

پيويسته له سهر نه و كه سه ي كه قيامه تخوازه، شاره زاي نه و
فهرموودانه بيټ، له بهر نه وه ي باسه گرنگه كاني له خوگرتووه، كه
پيداگري و ناگاداري و ناموژگاري له سهر ته واوي به ندايه تيبه كان
ده دن. نه مه ش ئاشكرايه بو ههركه سيك كه سه ره نجيان لي بدات.

پشتم ته نها به خواي گه وره به ستووه، هه موو داواو كارو فه رمانيكم
بو نه و به رزده كه مه وه، سوپاسيكاري هه ر بو نه وه و
به خشينه كانيش هه ر هي نه ون، سه ركه وتن و پاريزراو يش هه ر
به ده سه لاتي نه وه.

پيشه کي وهرگير

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الحمد لله و الصلاة و السلام على رسول الله.

به فه زئی خوای کردگار، که جوانی و فه ری خسته کار، نه و
بو دووه مین جار، نه م نامیلکه ی فه رمووده کانی پیغه مبه ری
نازدار (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده که ویته وه به رده ست و دیده ی
خوینه رانی کورده وار، که وهرگیرانی بو کرا له لایه ن به نده ی
گوناهکار...

که فه رمایشت هی ره سولی نه کرم بی، دانه ریش "نه وه وی" ی
خاوه ن به ره م بی، ئیتر قسه ی به نده شایسته ی دهر برین
نییه، ته نها بو نه وه هاتوومه خزمه تتان که پیتان بلیم؛ نه رکی
من له م خزمه ته دا ته نها وهرگیران بووه "به که مترین پاقه ی
پیویست"، له گه ل ته خریجی وردی فه رمووده کان، له کو تایشدا
ناماده کردنی فه ره نگیگ بو کارناسانی خوینه رانی له به رکار.

لوتفی خوای گه وره یه که نه م کاره بچووکه له زوریک
حوجره ی مزگه وته کان و له ناوه نده ئیسلامییه کان و خانه کانی

له به رکردنی قورئانی پیروژ کرایه مه نه ج و فیرخوازانی به پرنز
لییه وه سوودمه ند ده بوون^۱، نه مه یش ده رخه ری نه وه یه که
خوای گه وره قبوئی به دانه ر و موسه ننیفی به پرنز (په حمه تی
خوای لی بیّت) به خشیوه.

بویه له لای خو مه وه به گشتی سوپاسی هه موو نه و موسلمانانه
ده که م که به ره و پیری نه م کاره هاتن، به تاییه تیش سوپاسی
ده زگای چاپ و په خشی "نارین" ده که م، که نه رکی چاپ و
بلاوکردنه وه یان گرته نه ستۆ.

خوای بیهاوتا بمانکاته ئامرازی قه ده ری خوئی بو سه رخستی
سوننه ت و رپبازی پیغه مبه ری پیشه و امان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ).

مَحْمَدٌ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

^۱ وه کو (زانکوئی زادی) و (سه نته ری حکمه و بنکه ژیان و إقرأ و شوینه کانی
تر)، که ده توانین بلیین: نه م کتیبه موسلمانانی به ئاراسته جیاوازه کان
کو کرده وه، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ.

خواریستی

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ".

پیشه‌وای باوهرداران باوکی حه‌فسه، عومه‌ری کوری خه‌تتاب. (خوارینی رازی بیت) فهرمووی: له پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) م بیست که ده‌یفه‌رموو: پاداشتی هه‌موو کرداریک به مه‌به‌سته‌که‌یه‌تی، هه‌موو که‌سیکیش هه‌ر ئه‌وه‌ی پیی ده‌به‌خشریت که نیازی بووه، هه‌ر موسلما‌ئیک له پیناوی خوای گه‌وره‌دا کوجبکات بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه‌وا هیجره‌ته‌که‌ی له‌پیناو خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بو هه‌ژمارده‌کریت، هه‌رکه‌سیکیش بو ده‌ستخستی به‌رژه‌وه‌ندی دونیایی، یان بو هاوسه‌رگیری

ئافره تىك ناوجهى خوى جىيىلىت ئەوا كۆچكردنەكەى ھەروا بۇ
ھەژماردە كرىت كە بۇى ھاتووه.

رَوَاهُ إِمَامَا الْمُحَدِّثِينَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ
بُرْدِزْبَهَ الْبُخَارِيُّ الْجُعْفِيُّ [رقم: ١]، وَأَبُو الْحُسَيْنِ مُسْلِمٌ بْنُ الْحَجَّاجِ بْنِ مُسْلِمٍ
الْقَشِيرِيُّ النَّيْسَابُورِيُّ [رقم: ١٩٠٧] رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي "صَحِيحَيْهِمَا" اللَّذَيْنِ هُمَا
أَصْحُ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ. (١)

(١) ئەم فەرموودە ھەردوو پېشەواى بەرز و بەرئى فەرموودە رېوايەت بىيان
کردووو بە صەحیحیان ناساندووو: یەكەمیان: باوكى عەبدوئلا، موحه ممەدى
كوپى ئىسماعىلى كوپى ئىبراھىمى كوپى موغىرەى كوپى بەردىزبەى جوغى،
كە ناسراوہ بە (ئىمام بوخارى. ١٩٤-٢٥٦ك پەحمەتى خواى ئى بىت) بە ژمارە
[١]. دووہم: باوكى حوسىن، موسلىمى كوپى حەججاجى كوپى موسلىمى
قوشەرىپى نەيسابوورى، كە ناسراوہ بە (ئىمامى موسلىم ٢٠٤-٢٥٩ك پەحمەتى
خواى ئى بىت) بە ژمارە [١٩٠٧]. خواى گەورە لىيان پازى بىت، كە لە ھەردوو
سەحیحەكە ياندا (صحیح البخارى و صحیح مسلم) ھىناويانەتەوہ، كە بە
راستىر پەرتوو كە دانراوہ كان دادەنرىن.

ئیسلام و باوہر و چاکہ کاری

عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَيْضًا قَالَ: "بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ. حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فُحْدَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ. فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ! قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ: أَنْ تَلِدَ

الْأُمَّةُ رَبَّتْهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ
 فِي الْبُنْيَانِ. ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْنَا مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ
 السَّائِلُ؟. قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ
 يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ" (۱).

له پیشه‌وای باوهردارانه‌وه، سه‌یدنا عومهری کوری خه‌تتاب (خوا لینی
 رازی بیٔ) فهرمووی: رۆژیکیان له خزمهت پیغه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشتبووین، پیاویک هاته ناومانه‌وه که پۆشاکه‌کی زۆر سپی و
 مووی زۆر رهش بوو، ئاسه‌واری سه‌فه‌ری پیوه به‌دینه‌ده‌کرا (تۆز و خۆلاوی
 نه‌بوو و ماندوویتی پیوه دیار نه‌بوو)، هیچ کامیکیشان نه‌مانده‌ناسی، تا چوو
 خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و له به‌رامبه‌ری به‌شیوه‌یه‌ک
 دانیشت که ئەژنۆی نووساند به ئەژنۆی پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) و له‌پی ده‌سته‌کانی خسته‌سه‌ر هه‌ردوو رانی و وتی: ئە‌ی موحه‌مه‌د،
 باسی ئیسلام بۆ بکه، پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی:
 "ئیسلام ئە‌وه‌یه که شایه‌تمان به‌ینیت و بریار به‌دیت که هیچ په‌رستراویک به

(۱) موسلیم (۸)، ئە‌بوداود (۴۶۹۵)، ترمذی (۲۶۱۰)، نه‌سائی (۴۹۹۰)،
 ئیبنوماجه (۶۳).

حق نپه جگه له الله، برپار بدهیت که موحهمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیغمهبر و نږدرای خوایه، نوږز بکهیت، زهکات بدهیت و رږووی رهمهزان بگریت، وه نهگه ر توانات هه بوو چه چی مالی خوا بکهیت". پیاوه که وتی: راستت کرد. ئیمهش بهلامانه وه سهیر بوو که پرسپاری لی دهکات و ده شلیت راستت کرد!. پاشان وتی: نه دی پیم بللی باوهر (ئیمان) چیه؟ پیغمهبری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وه لامیدا فهرمووی: "نه وه په که باوهر به خوا، به فریشته کانی، به کتیه کانی، به نږراوه کانی، و به رږووی دواپی، و ههروه ها باوهر به خیر و شهری قهدهر بهینیت". پیاوه که دیسانه وه وتی: راستت کرد!. دواتر وتی: نه دی پیم بللی چاکه کاری (ئیحسان) چیه؟ فهرمووی: "چاکه نه وه په، که وا خوا بهپرستیت ههروه کو نه وهی که ده بینیت، خو نه گه ر توش نه وه نه بینیت، ینگومان نه وه تو ده بینیت". ئینجا وتی: پیم بللی که ی رږووی دواپیه؟ پیغمهبری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: "له م باسه دا پرسپار لیکراو له پرسپار کار زاناتر نپه". پیاوه که پرسپی: باشه پیم بللی نیشانه کانی چین؟ پیغمهبری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: "نه وه په که که نزهک گه وره (ئاغای) خوی لی ده بیت، وه پیپه تی و روو توقوو تو هه ژارانی شوانی مهر ده بینیت، پشبرکنی ده کهن له بهر زکدنه وهی

کۆشک و تهلاردا!". ئيتير پياوه که رۆيشت و ئيمه يش ماينه وه به سه رسامي.
"دواي ماويههک (سني رۆژ)" پينغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فهرمووي: "ئه ي عومه ر، ده زاني ئه وه کي بوو پرسيا ري ده کرد؟". وتم: خوا و
پينغه مبهري خوا زانا ترن. فهرمووي: "ئه وه جو به ئيل بوو، هاتبوو تا دينه که تان
فديکات".

کوشکی ئیسلام له سهر پینج کۆله گه یه

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ". (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ) (١)

باوکی عبدالرحمن، عبداللهی کوری عومهری کوری خه تتاب (خوا لییان رازی بن). فهرمووی: له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) م بیست که ده یفه رموو: ئیسلام له سهر پینج کۆله که دامه زراوه: شایه تمان، واته: شاهیندیان که هیچ په رستراوینک نییه شایانی په رستن بیټ، جگه له (الله) خوی گه وره، برپاردان که محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیردراوی خوی، هه روه ها نویتز به رپا کردن (راگرتی نویتز)، زه کاتدان، هه جکردنی مالی خوا، هه روه ها گرتنی رۆژووی په مه زان.

(١) بوخاری (٨)، موسلیم (١٦).

له تۆكيك ئاوهوه بهرهو ريزلینانی خوی پهروهردگار

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ:
 حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ:
 "إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ
 عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ
 فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، وَيُؤَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتْبِ رِزْقِهِ، وَأَجَلِهِ،
 وَعَمَلِهِ، وَشَقِيٍّ أَمْ سَعِيدٍ؛ فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ
 بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ
 الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا. وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ
 بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ
 الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا". (رواه الشيخان) (١)

باوکی عهبدولرهجان؛ عهبدوللای کوری مهسعود (خوایی پازی بیت)
 فهرمووی: پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که راستگوو

(١) بوخاری (٣٢٠٨)، موسلیم (٢٦٤٣).

به‌راستراوه- بۆی گپراپنه‌وه و فەرمووی: "دروستبوونی هەریه‌کیك له ئیوه له
 سکی دایکیدا کۆ ده‌کریته‌وه، ماوه‌ی چل رۆژی به‌که‌م ته‌نها نوتفه‌یه (تنۆکیك
 ئاوی مه‌ییوه به‌ هیلکه‌دانی ئافره‌ته‌وه)، دواتر بۆ هه‌مان ماوه ده‌پێته "عه‌له‌قه"
 خوینپاره (پارچه‌ خوینیکی مه‌ییوی وه‌کو زه‌روو که هه‌لواسراوه به‌ ر‌ه‌حمی
 دایکه‌وه)، پاشان بۆ هه‌مان ماوه ده‌پێته موزغه (پارچه‌یه‌ک گوشت وه‌کو
 پاروویه‌کی جووراو)، ئینجا خ‌وای گه‌وره فریشته‌یه‌کی بۆ ده‌نیریت و ر‌و‌حی
 به‌به‌ردا ده‌کات و فەرمانی به‌ چوار وشه (بریار) پین ده‌کریت که بینووسیت:
 ر‌زق و ر‌ۆزییه‌که‌ی، ئەجه‌لی (کۆتایی ته‌مه‌نی)، کارو کرده‌وه‌کانی، وه‌ ئایا
 به‌ده‌خته یان به‌خته‌وه‌ر. جا سویند به‌و خ‌وایه‌ی که هیچ په‌رستراویکی به‌حق
 جگه‌ له‌و نییه، که‌سیك له‌ ئیوه کار و کرده‌وه به‌ ر‌ه‌فتاری ئەه‌لی به‌هه‌شت
 ئەنجام ده‌دات تا وای لێ دیت نیتوان خ‌وی و به‌هه‌شت ته‌نها گه‌زینیکی
 ده‌میتیت، به‌لام نووسراوه‌که‌ی (قه‌ده‌ری) پێشی ده‌که‌ویت و کار و کرده‌وه‌ی
 ئەه‌لی دۆزه‌خ ده‌کات و ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه! وه‌ که‌سیکیش له‌ ئیوه کار و
 کرده‌وه به‌ ر‌ه‌فتاری ئەه‌لی ئاگر ئەنجام ده‌دات تا وای لێ دیت نیتوان خ‌وی و
 دۆزه‌خ ته‌نها گه‌زینیکی ده‌میتیت، به‌لام نووسراوه‌که‌ی پێشی ده‌که‌ویت و کار و
 کرده‌وه‌ی ئەه‌لی به‌هه‌شت ده‌کات و ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه!"

دژواری داهینراو له دیندا

عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا
مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ" (۱)

وَفِي رَوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: "مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ
رَدٌّ".

دایکی باوهرداران، دایکی عهبدوللا، عائشه (خوا لیبی رازی بیت)
فهرمووی: پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: "ههرکه سینک
له کاروباری (دینداری) ئیمه دا شتیک داهینیت که لینی نه بیت (له دینه که وه
نه هات بیت)، ئه وه رهت ده کړیته وه (مه رفووزه و وه رنا گیریت)".

له ریوایه تیکې (موسلم) دا هاتووه که: "ههرکه سینک کارنیک نه نجام
بدات که فرمانی ئیمه ی له سهر نه بیت، ئه وه رهت ده کړیته وه".

(۱). بوخاری (۲۶۹۷)، موسلم (۱۷۱۸).

سنوری نیوان حه‌رام و حه‌لال ناشکرایه

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "إِنَّ الْحَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرَعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ". (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ) (١)

له باوکی عه‌بدوللاوه، که نوعانی کوری به‌شیره (خوای گه‌وره له خوی و باوکی رازی بیت)، فه‌رمووی: گویم لی بوو که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌یفه‌رموو: "به دلنیا‌یه‌وه حه‌لال ناشکرایه و حه‌رامیش ناشکرایه،

(١) بوخاری (٥٢)، موسلیم (١٥٩٩).

لەو نێوەندەیشدا هەندى شتى جىيى گومان هەن (كە روون نين هەلەن يان
 حەرام)، كە زۆر بەى خەلكى نايانزانن، جا هەر كەسنىك پاريز لە شتە
 گومانلىكراوەكان بكات، ئەوا پاكەنى بۆ دىن و ئابرووى خۆى كردوو
 (پاراستوونى)، هەر كەسنىكيش بگەوێتە ناو بابەتە گومانلىكراوەكانەو، ئەوا
 كەوتوووتە نێو حەرامەو. ئەمە وەكو شواتىك واىە كە ئازەلەكانى لە دەورى
 پاوانىكى پەرژىنداردا بلەوەرئىت، كە خەرىك بىت ئازەلەكانى سنوورى
 پەرژىنى پاوانە كە ببەزىن (بچنە ناوىيەو). بۆيە بزەنن هەموو دەسەلاتدارىك
 سنوور و پەرژىنى تايبەت بە مولكى خۆى هەيە (كە كەس نايىت ئەو
 سنوورانە ببەزىت)، بزەنن كە سنوور پەرژىنى خۆى گەورەش
 قەدەغەكراوەكانىيەتى. ئەووش بزەنن كە لە جەستەدا پارچە گۆشتىك هەيە،
 ئەگەر ئەو چاك و پاك بىت هەموو لاشە چاك دەبىت، ئەگەر ئىش ئەو پىس و
 خراب بىت هەموو جەستە پىس و خراب دەبىت، ئەو پارچە گۆشتەيش
 دله".

ثابین ئامۆژگاری و خواویستییه

عَنْ أَبِي رُقَيْبَةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسِ الدَّارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "الدِّينُ النَّصِيحَةُ". قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: "لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ".^(۱)

له باوکی روقه یه وه؛ ته میمی کوری ئهوسی داری (خوا لینی پازی بیټ) هاتوو ه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: "دین بریتیه له دلسۆزی و ئامۆژگاری". وتمان: بۆ کئی؟ فهرمووی: "بۆ خوی گهوره، و بۆ کتیبه کهی، و بۆ پیغه مبهره کهی، و بۆ پیشه واو (سه رکرده ی موسلمانان، و بۆ گشت موسلمانان". *

(۱) موسلیم (۵۵)، نه بو داود (۴۹۴۴)، نه سائی (۴۱۹۷)، نه حمهد (۱۶۴۹۳). * (بۆ خوی گهوره: به ندهایه تی کردنه بۆی به تاک و ته نها و پاکراگرتی له هاوهل، بۆ کتیبه کهی: باوه پڕیئینان و جیبه جیکردنی فه رمانه کانی و چه سپاندنی. بۆ پیغه مبه ره کهی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): باوه پڕیئینانی تی به شیوه یه ک که جه نابی بکه یته تاکه پێشه وا و شوپنکه وته ی سونه ته کانی بیټ. بۆ زانا و سه رکرده ی موسلمانان: به وه یه که له فه رمانه چاکه کانیان ده زنه چیت، یارمه تیده ریان بیټ له سه ر حه ق، ئامۆژگاریان بکه یته ئه گه ر هه له یان کرد. بۆ گشت موسلمانان: به وه یه که مافی برایه تی یان بده یته، خێرت بۆ یان بویت و له زیان بیان پاریزیت). وه رگێز

تیکۆشان له پیناو باوهر

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "أَمَرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ؛ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بَحْثَ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى". (١)

له ئینو عومهروهه (خوا له خۆی و باوکی رازی بیټ)، گێردراوتهوه که پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: "فهرمانم پی دراوه که جهنگ بهرامبهر خه لکی بکه م تا شایه تمان دههینن که هیچ په رستراونیک به حهق نییه جگه له (الله)، و بریار دهدهن که موحه مه د نێردراوی خوایه، نویتز بهریا دهکهن، زهکات دهدهن. جا ئه گهر ئه مانه یان کرد، ئیدی خوین و مال و سامانیان لیم پاریزراو ده بیټ، مه گهر به مافینکی شه رعیی ئیسلام نه بیټ، لێرسینه وه شیان (له ناخ و شاراوویه کانیان) لای خوا ی بهرزو بالادهسته.

(١) بوخاری (٢٥)، موسلیم (٢٢).

گوپراپه لی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ:
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "مَا هَيَّيْتُكُمْ عَنْهُ
فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَاتُّوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ".^(۱)

له نه بو هورهیره، عه بدولره حمانی کوری سه خر (خوا لینی پازی بیټ)
فهرمووی: له پیغه مبهری خوام (صلی الله علیه وسلم) بیست که دهیغه رموو:
"نه وهی لیم قه دهغه کردن، لینی دوور بکه ونه وه، وه نه وهش که فهرمانم
پیکردن، نه وهندهی له توانا تانداپه نه نجامی بدن. چونکه تیاجوونی (میلله ت و
نوممه تانی) پیش نیوه له بهر زوری پرسیاره کانیان و ناکوکی و راجیایان بوو
له سه ر (راورئی) پیغه مبه ره کانیان. سه لامی خویان لی بیټ."

(۱) بوخاری (۷۲۸۸)، موسلیم (۱۳۳۷).

خوای گه‌وره پاکه و ته‌ن‌ها پاک‌ی ده‌ویت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنْ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾، ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ! يَا رَبِّ! وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَعُذِّي بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟» (٢).

(١) له‌م فهرمووده‌ی‌دا راسته‌وخو گه‌راینه‌وه بو سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌که، که نه‌ویش (صحیح مسلم)ه، وه‌ک زانراوه، پيشه‌وا نه‌وه‌وی (ره‌حمه‌تی خوای لئ بیت) له دانانی نه‌م په‌رتووکه‌یدا (الأربعین)، ره‌چاوی ناسانکاری کردوه بو فیرخوازان تا زوو فهرمووده‌کان له‌به‌ر بکه‌ن، بو‌یه هه‌ندی‌ک جار بر‌گه‌ی فهرمووده‌کانی کورت کردوه‌ته‌وه؛ بو‌یه له باوترین چا‌به‌کانیدا ده‌بینین که بانگه‌وازی (أَيُّهَا النَّاسُ) و کو‌تایی نایه‌تی به‌که‌م لا‌براون، هه‌روه‌ها له‌بری (فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ) به‌شیوه‌ی (يُسْتَجَابُ لَهُ) هاتوه. به‌لام نایمه‌ لیره‌دا، وه‌ک وه‌فایه‌ک بو له‌فزی پاک‌ی پیغه‌مبه‌ری نازدار (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ده‌قه ته‌واوه‌که‌ی‌مان وه‌ک خو‌ی له‌نی‌مامی موسلیمه‌وه نه‌خشانده‌وه، تا تینوویه‌تی خو‌ینه‌ری کورد به‌کانیه‌ی پرونه‌که بشکینین. (وه‌رگێڕ)

(٢) موسلیم (١٠١٥)، تیرمزی (٢٩٨٩)، نه‌حمه‌د (٣٢٨/٢)، دارمی (٢٧١٧).

له ئه بو هورهیرهوه (خوا لیبی رازی بیّت) فهرمووی: پیغهمبهری خوا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: "ئهی خه لکینه! بهراستی خوی گهوره پاکه
و تهنا پاکیش قبول دهکات. خوی گهوره به هه مان ئه و شتهی فهرمانی به
پیغهمبهران داوه، فهرمانی به باوه دارانیش داوه. خوی گهوره دهفهرمویت:
﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾
[المؤمنون: ۵۱] واته: ئهی نێردراوان، له پاک و هه لاله کان بخۆن و کار و
کردهوهی چاک بکهن، بهراستی من بهوهی دهیکه ن زانام. (له بهرامبه ریشیدا)
دهفهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۲] واته: ئهی
ئهوانه ی باوه پرتان هیناوه، لهو رزقه پاک و هه لاله بخۆن که پیمان
بهخشیون. پاشان [پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)] باسی پیاویکی
کرد که سهفهریکی دووردریز دهکات، قزیز و تۆزاویه، دهسته کافی بهرز
دهکاتهوه بۆ ئاسمان و دهپارێتهوه: ئه ی پهروهردگار..! ئه ی پهروهردگار..!
(خوایه..! خوایه..!) له کاتیکی خورا که کهی هه رامه، خواردنه وه کهی هه رامه،
پوشاکه کهی هه رامه، هه ر به هه رامیش گوش کراوه، ئیتر چۆن نزی لهو
جۆره قبول دهکریت؟!".

له گومانه‌وه بو دَلیبایی

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرِيحَانَتِهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: حَفِظْتُ
مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

"دَعْ مَا يُرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يُرِيْبُكَ" (١).

له باوکی موحه‌مه‌ده‌وه؛ حه‌سه‌نی کو‌ری عه‌لی کو‌ری ئه‌بو تالیب، نه‌وه و
ریحانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، (خوای گه‌وره له خو‌ی و
باوکی رازی بی‌ت) فه‌رمووی: ئه‌مه‌م له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) (وه‌رگرتووه) له‌به‌ر کردووه (که ده‌یفه‌رموو): "واز له‌و شته‌ به‌ینه‌ که
گومان‌ت لینی هه‌یه، بو‌ئه‌و شته‌ی که گومان‌ت لینی نیه‌".

(١) تیرمزی (٢٥١٨) رپوایه‌تی کردووه و فه‌رموویه‌تی: (حَسَنٌ صَحِيحٌ)،
هه‌روه‌ها نه‌سائی (٥٧١١)، و نه‌حه‌د (١٧٢٣)، و ئیبنو حیبیان (٧٢٢)، حاکم
(٢١٦٩) رپوایه‌تیان کردووه، حاکم به‌ سه‌حیحی داناوه و ئیمامی زه‌هه‌بیش
هاورپایه‌تی له سه‌حیحبوونی. وه ئیمامی ئیبنو حه‌جه‌ر له په‌رتووکی (تغلیق
التعلیق: ٣/ ٢١٠) دا سه‌نه‌ده‌که‌ی به سه‌حیح داناوه.

خۆت له شتی تاییه تی ههلمه قورتینه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ"^(۱).

له ئه بو هورهیرهوه (خوا لئی رازی بیّت) فهرمووی: پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: "له جوانی (دینداری) ی
ئیسلامه تی مروّف ئه وهیه، واز له و شتانه بهینیت که په یوه ندیمان
پیوهی نییه."

(۱) تیرمزی (۲۳۱۷)، و ئینو ماجه (۳۹۷۶)، و ئه حمه د (۱۷۳۷) ریوایه تیان کردووه.

ئهم فهرموودهیه له رینگه ی نو یاوه ره وه گپردراوه ته وه؛ هه رچه ننده پیشه وایانی
وهک بوخاری و ئه بو حاته م سه نه ده که یان به (زه عیف) داناوه، به لام به هوی
زۆری رینگه کانیه وه، کۆمه لیککی زۆر له زانایان به رزیان کردووه ته وه: ئیمامی ئینو
حیبان (۲۲۹)، ئینبولقه ییم له (الجواب الکافی، ل: ۱۱۲)، سیوتی له (الجامع
الصغیر: ۸۲۴۳)، شیخی ئه لبانی له (صحیح الترمذی) دا به سه حیحیان داناوه.
هه ره وه ئیمامی نه وه وی به (حه سه ن) ی داناوه، لیکۆله رانی موسنه دی ئیمامی
ئه حمه دیش ده رباره ی ده فهرموون: به هوی شایه تحال و رینگه کانیه وه هه سه نه
(حَسَنٌ بِشَوَاهِدِهِ). (رحمهم الله)

ئاستیکی بالای برایتی

عَنْ أَبِي حَمَزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

"لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ". (۱)

له باوکی حه مزه وه؛ نه نه سی کوری مالیک (خوایی رازی بیّت)، که
خز مه تکاری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو، له پیغه مبهری خوا وه
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گیریته وه که فهرموویه تی: "هیچ یه کینکنان نیان
ناهینیت، تا وه کو نه وهی بو خووی پیی خو شه، بو براکشی پیی خو ش
نه بیّت".

(۱) نه م فهرموودهیه (متفق علیه) ه؛ نیمامی بوخاری (۱۳)، و موسلیم (۴۵).
ههروه ها جگه له (شیخهین)، چه نندین زانای تریش رپوایه تیان کردووه، له وانه:
نیمامی نه حمه د (۱۳۱۲۲)، تیرمزی (۲۵۱۵)، نه سائی (۵۰۱۶)، نیب نو ماجه
(۶۶) له رپوایه تیکی تری نه سائی (۵۰۱۷)، نه حمه د (۱۳۱۴۶)، نه بو عه وانه
(۹۲) دا، به م له فزه کوتای هاتووه: «... مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ مِنَ الْخَيْرِ» (تا وه کو نه وهی
له خیر و چاکه بو خووی پیی خو شه، بو براکیشی پیی خو ش نه بیّت). زانایان
ده فهرموون نه م هیش زیاد کردنیکی (سه حیج) ه. وهرگیر.

پاریزبه‌ندی گیان له ئیسلامدا

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، إِلَّا بِأَحَدِي ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ". (١)

له ئیبنو مه‌سعودوه (خوا لینی رازی بی‌ت) فهرمووی: بیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: "رشتنی خوینی (کوشتنی) هیچ مرؤفینکی موسلمان‌ه‌لأل نیبه که شایه‌تمان بدات هیچ په‌رستراویک به‌ه‌ق نیبه جگه له (الله) و منیش نیردراوی خوام، مه‌گه‌ر به‌یه‌کیک له‌م سئ (هؤکاره): هاوسه‌رداری زیناکار، گیان به‌گیان (واته بکوژ له‌بری کوزراو ده‌کوژریتنه‌وه)، ئه‌و که‌سه‌ی واز له‌دینه‌که‌ی ده‌هینیت و له‌کومه‌لی (موسلمانان) جیا ده‌بیته‌وه".

(١) بوخاری (٦٨٧٨)، موسلیم (١٦٧٦).

باوه‌رداری وابه‌سته‌ی ره‌وشته‌رزیه!

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: "مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقُلْ خَيْرًا أَوْ
لِيَصْمُمْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيْفَهُ". (١)

له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوا لئی رازی بیت) ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: "هه‌رکه‌سیک باوه‌ری به‌ خوا و به‌ رۆژی
دوایی هه‌یه، با قسه‌ی خیر بکات یان بیده‌نگ بیت. وه‌ هه‌ر که‌سیک
باوه‌ری به‌ خوا و به‌ رۆژی دوایی هه‌یه، با ریزی دراوسیه‌که‌ی بگریت. وه‌
هه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌ خوا و به‌ رۆژی دوایی هه‌یه، با ریزی میوانه‌که‌ی
بگریت".

(١) بوخاری (٦٠١٨)، موسلیم (٤٧).

ههلمهچۆ، توره مه به!

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَوْصِنِي. قَالَ: "لَا تَغْضَبْ"، فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: "لَا تَغْضَبْ". (١).

ئهبوهورهیره خوا لینی رازی بیټ دهگیریتتهوه که پیاویک هاته خزمهت پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و عهرزیکرد: (ئامۆزگاربیهم بکه). پیغهمبهری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: تورهمه به، پیاوه که چه ند جارنیک داواکهی دووباره کردهوه پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههر دهیفهرموو: توره مه به.

(١) بوخاری (٥٧٦٥)، ترمذی (٢٠٢٠)، نه حمه د (٢٧٣١١).

چاکهکاری له هه موو شتینکدا

عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلِإِحْسَانِ أَحَدِكُمْ شَفْرَتُهُ، وَلِإِحْسَانِ ذَبِيحَتِهِ" (١).

له ئه بو يه علا؛ شه ددادي كورپي ئهوس (خوا لپي رازي بيت)، له پيغه مبهري خواوه (صلى الله عليه وسلم) ده گيرينه وه كه فهرموويه تي: "به راستي خوي گه وره فه رماني به چاكه كاري (ئحسان) داوه به رامبه ر به هه موو شتينا. بو يه ئه گه ر (گيانله به ريگ) تان كوشت، به شيويه كه باش بيكوژن، ئه گه ر ئازه لنيكتان سه رپري، به شيويه كه باش سه ري بپرن، با هه ريه كيكتان چه قوكه ي باش تيژ بكات، (تا خيرا گياني ده رچيت و له ئازار كيشان قوتار بيبيت) و سه رپراوه كه ي به سيئينه وه "

(١) ئيمامي موسليم (١٩٥٥)، و ئه بو داود (٢٨١٥)، و تيرمزي (١٤٠٩)، و نه سائي (٤٤٠٥)، ئيبنو ماجه (٣١٧٠) رپوايه تيان كردووه.

له ههر شوینیک بوویت پارێزکاری له سنورهکانی خوا بکه

عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ، وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
"اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّبِيلَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ
النَّاسَ بِمُحَلِّقٍ حَسَنٍ". (١).

ئه بو زهر؛ جوندوبی کوری جوناده، باوکی عهبدولره حمان؛ موغازی کوری
جه بهل (خوا لیبیان رازی بیته)، له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
گێراویه تیا نه وه که فهرموویه تی: "له ههر شوینیک بوویت ترسی خوات له دلدئا
بیته و پارێزکاری له سنورهکانی خوا بکه، دواى ههر خراپه یهك چاکه یهك
بکه یته ده بێرپه تیه وه، به شیویه یه کی جوانیش رهفتار له گه له خه لکیدا بکه".

(١) ئیمامی تیرمزی (٢٥٠٧) رپوایه تی کردووه و ده فهرمویت: (حَسَنٌ صَحِيحٌ). ههروهها
ئه حمه د (٢٠٨٤٧)، ئیبنو ماجه (٤٠٣٢)، دارمی (٢٧٩١)، حاکم (١٨٣)
گێراویانه ته وه؛ که حاکم به پپی مهرجی شیخه یه به سه حیعی داناوه، شیخی نه لبانیش
حه سه نی کردووه. جپی باسه نه م فهرمووده یه کۆمه لیک شایه تحالی (شواهد) هه یه
که سه نه ده که ی پی به هیزتر ده بیته، ههر له بهر نه وه ش لای پیشه وایانی
فهرمووده نامی جیگیر و په سه ندراره.

"ئەي رۆلە! من چەند وتەيەكت فيزده كەم: (سنورەكانى) خوا بياريزە، دەتپاريزيت. خوا بياريزە، دەبينيت رووهورووتە (لە بەرامبەرتە)، ئەگەر داوات كەرد، داوا لە خوا بكە. وە ئەگەر داواي يارمەتيت كەرد، يارمەتي لە خوا بخوازە. وە لەو دەلنيابە كە ئەگەر هەموو خەلكي كۆبينەووە تا بە شتنيك سوودت پي بگەيەنن، ناتوان سوودت پي بگەيەنن، مەگەر بە شتنيك كە خوا بۆتي نووسيبيت. وە ئەگەر كۆبينەووە لەسەر ئەووي زياتيكت پي بگەيەنن، ناتوان هيچ زياتيكت پي بگەيەنن، مەگەر بە شتنيك كە خوا لەسەرتي نووسيبيت، قەلەمەكان هەلگيراونەتەو، (نووسيني) پەرەكانيش وشك بوونەتەو".

مادام شهرم ناکه‌یت چی ده‌که‌یت بیکه

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرِوِ الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ" (۱).

ئه‌بو مه‌سعود؛ عوقبه‌ی کوری عمری ئه‌نساری به‌دری (خوا لئی رازی بیت) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: "به‌راستی له‌و شتانه‌ی که خه‌لکی له‌ وته‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی یه‌که‌م (پیشوو) پیلان که‌یشتوو، ئه‌مه‌یه: ئه‌گه‌ر شهرمت نه‌کرد، ئه‌وه‌ی ده‌ته‌ویت بیکه‌".

(۱) ئه‌م فهرمووده‌یه ئیمامی بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا (۳۴۸۴) ریوایه‌تی کردوو. هه‌روه‌ها ئه‌بو داود له‌ (السنن/ ۴۷۹۷)، ئیبنو ماجه له‌ (السنن/ ۴۱۸۳)، و ئه‌حمه‌د له‌ (المسند/ ۱۷۰۹۰)، ئیبنو ئه‌بی شه‌یبه له‌ (المصنف: ۸/ ۳۳۶)، و ته‌به‌رانی له‌ (المعجم الکبیر/ ۶۴۰)، به‌یه‌قی له‌ (السنن الکبری/ ۲۱۳۰۷)، ئیبنو عه‌ساکر له‌ (تاریخ دمشق: ۳۶/ ۱۸۳)، هه‌روه‌ها پیشه‌وا‌یانی تریش ریوایه‌تیان کردوو.

باوهری دامه زراو دینداری بهردهوام

عَنْ أَبِي عَمْرٍو - وَقِيلَ: أَبِي عَمْرَةَ - سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؛ قَالَ: "قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقَمْتُ". (١).

ئه بو عمر -دهشگوتريٽ: ئه بو عمره-؛ سوفياني کوري عه بدوللا (خوا ليني رازي بيت) فهرمووي: وتم: ئه ي پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! له ئيسلامدا قسه يه کم پي بلني که جگه له خوت پرسيار دهر باره ي له هيچ که سيکي تر نه کهم. فهرمووي: "بلني: باوهرم به خوا (الله) هيناوه، پاشان (له سهري) دامه زراو به.

(١) ئه م فهرمووده يه ئيمامي موسليم (٣٨)، ئه حمه د (١٥٤١٦)، ئيبينو حيبان (٩٤٢)، ته به راني له (المعجم الكبير/٦٣٩٨)، به يه ه قى له (شُعَبُ الْإِيمَان/٤٩١٦) هه وه ها پيشه واياني تريش رپوايه تيان کردوو. هه روه ها ئيمامي تيرمزي (٢٤١٠)، ئيبينو ماجه (٣٩٧٢)، ئه حمه د (١٥٤١٨) به له فزيکي دريٽر ته به مشيويه رپوايه تيان کردوو: وتم: (حَدَّثَنِي بِأَمْرِ أُعْتَصِمُ بِهِ نَهَى يَبْنَعُهُ مَبْرَى خَوَا ﷺ، شَتِيكَم پَن بَلْنِي كَه دَه سَتِي پِيُوَه بَغْرَم "پَه نَاي پَن بَبَه م"، فَهْرَمُووي: «قُلْ رَبِّيَ اللَّهُ، ثُمَّ اسْتَقَمْتُ. بَلْنِي پَه رُوَه رَدْگَارَمَ اللَّهُ يَه، پَاشَان دَامَه زْرَاو بَه»، وتم: ئه ي پيغه مبهري خوا، زياتر له هه موو شتيك له جي ده ترسيت بوم؟ ئه وه بوو ده ستي به زماني خو يه وه گرت و فهرمووي: «هَذَا: ئَه مَه».

ئاسانی شه‌ریعت و مسوگه‌رکردنی به‌هه‌شت

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا):
 أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذَا
 صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ، وَصُمْتُ رَمَضَانَ، وَأَحَلَلْتُ الْحَلَالَ، وَحَرَمْتُ
 الْحَرَامَ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا؛ أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: "نَعَمْ" (١).

ئەبو عەبدوڵلا، جابری کوری عەبدوڵلای ئەنساری (خوا لێیان رازی بیټ)
 دەگێڕێتەوه که: پیاویک (*) پرسیری له پێغه‌مبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد
 و وتی: بیټ چۆنە ئەگەر تەنھا نوێژە فەرزه‌کان بکه‌م، و له رەمه‌زاندای به‌پۆژوو بم، و
 حەلال به‌ حەلال بزاتم (ئەنجامی بده‌م)، و حەرامیش به‌ حەرام بزاتم (توخنی
 نه‌که‌وم)، هه‌یجی تریش له‌سه‌ر ئەوانه‌ زیاد نه‌که‌م؛ ئایا ده‌چمه‌ به‌هه‌شت؟!
 فهرمووی: "به‌لی".

(١) ئیمامی موسلیم (١٥)، و ئەحمەد (١٤٢٦٦)، و ئیبنو حیبان (١٨٩)، و
 به‌یه‌قی له (السنن الکبری/ ٨٥٦٨) ریوایه‌تیان کردوو.
 (*) ئەو هاوه‌له‌ به‌پێژەری پرسیاره‌که‌ی کردوو ناوی ئعمان کوری قو‌قل‌ه، (خوا
 لێ رازی بیټ).

قورئان، بہلگہ یہ کہہ بۆت یان بہلگہ یہ کہہ لہسہرت.

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمِ الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
 قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "الطَّهُورُ شَطْرُ
 الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنِ
 -أَوْ: تَمْلَأُ- مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ
 بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ
 يَغْدُو فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُؤَبِّقُهَا" (۱).

ئەبو مالیک؛ حارسی کوری عاسمی ئەشعەری (خوا لینی رازی بیټ)
 فەرمووی: پینغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: "پاکزی نیوہی
 ئیمانە، وە (الحمد لله) تەرازوو پر دەکاتەوہ، وە (سبحان الله) و (الحمد لله)
 ئەوہی ئیوان ئاسمان و زەوی ھەیە پری دەکەنەوہ -یان پری دەکاتەوہ-، نوێژ
 نوورە، وە سەدەقە (بەلگە ی راستینی باوہرە)، وە ئارامگرتن رووناکییە، وە

(۱) ئیمامی موسلیم (۲۲۳)، تیرمزی (۳۵۱۷)، نەسائی (۲۴۳۷)، ئیبینو ماجە
 (۲۸۰)، ھەرۆھا ئیمامی ئەحمەد (۲۲۴۰۱) رپوایەتیان کردووە.

قورئانیش به لگه‌ی به‌رگریه لیت، یان به لگه‌یه له‌سه‌رت، هه‌موو خه‌لکی به‌یانان دهرده‌چن (بو کار)، هه‌یه نه‌فسی خۆی به‌ خوای گه‌وره ده‌فرۆشیّت (به‌وه‌ی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره جیه‌جیده‌کات و خۆی له‌ گوناح ده‌پاریزیت) به‌مه‌ش نه‌فسی خۆی له‌ دیلی قوتارده‌کات. هه‌شیانه خۆی پیس و چلکن ده‌کات (به‌وه‌ی نه‌فسی خۆی له‌ گوناح هه‌لده‌کیشیت) و خۆی له‌ناو ده‌بات.

دهسه لاتی ره‌های په‌روه‌ردگار و لاوازی به‌نده‌ی هه‌ژار

عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا يُرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، أَنَّهُ قَالَ:
 "يَا عِبَادِي: إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ
 بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا؛ فَلَا تَظَالَمُوا. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ
 هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا
 مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعَمُونِي أُطْعِمْكُمْ. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ عَارٍ
 إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسِكُمْ. يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ
 تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الدُّنُوبَ جَمِيعًا؛
 فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي
 فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ
 أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى اتَّقَى قَلْبِ
 رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا
 عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا
 عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ
 مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ

وَجِئْنَاكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ
 وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ
 الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ. يَا عِبَادِي! إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ
 أُحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ بِهَا؛ فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ
 اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ" (۱).

ئەبو زەری غیفاری (خوا لیبی رازی بیټ)، له بیغه مبهری خواوه (صلی
 الله علیه وسلم)، بیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له پهروه دگارییه وه
 (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) گپراویه تیه وه که فرموویه تی: "ئهی بهنده کاتم! من سته م
 له سهر خودی خۆم حه رام کردووه، له نیوان ئیوه ش دا حه رام کردووه، جا
 سته م له یه کتر مه کهن. ئهی بهنده کاتم! ههر هه مووتان گومران مه گهر ئه وهی
 من ریناییم کردیټ، بویه داوای ریناییم لی بکه ن تا هیدایه تتان بده م. ئهی
 بهنده کاتم! هه مووتان برسین مه گهر ئه وهی من خوراک پیدایټ، بویه داوای
 رۆزی ههر له من بکه ن، تا پیتان بده م. ئهی بهنده کاتم! هه مووتان رپوتن مه گهر
 ئه وهی من پۆشته م کردیټ، بویه داوای پۆشاک لی بکه ن تا پۆشته تان بکه م.
 ئهی بهنده کاتم! ئیوه به شه و و رۆژ هه له ده کهن، وه منیش له هه موو

(۱) موسلیم (۲۵۷۷)، ترمذی (۲۴۹۵)، ئیبنوماجه (۴۲۵۷)، ئەحمەد (۱۶۰/۵).

تاوانەكان خۆش دەم، بۆيە داواي لىخۆشبوونم لى بکەن تا لىتتان خۆش بم. ئەي بەندەكانم! ئيوە ھەرگىز ناگەن بە (ئاستى) زيانگەياندن بە من تا زيانم لى بدن، وە ھەرگىز ناشگەن بە (ئاستى) سوودگەياندن بە من تا سوودم پى بگەيەن. ئەگەر دوابەيەكتان بە مرؤف و پەريتانەوہ لەسەر پاكترين و پاريزكارتريين دلى يەكيكتان بن؛ ئەوہ يەك دەنك لە مولكى من زياد ناكات. ئەي بەندەكانم! ئەگەر سەرەتاو كوتاييتان، مرؤف و جنۆكەتان لەسەر پيسترين و خراپەكارتريين دلى يەكيكتان بن، ئەوہ تۆسقالىك لە مولكى من كەم ناكات. ئەي بەندەكانم! ئەگەر يەكەمين و دواھەمىنتان، مرؤف و جنۆكەتان لە يەك گۆرەپاندا بوەستن، وە داوام لى بکەن، وە منيش بە ھەريەكيك داواكارىيەكەي خۆي بىەخشم؛ ئەوہ ھىچ شتىك لەوہى لاي منە كەم ناكات، مەگەر وەك چۆن دەرزييەك كەم دەكاتەوہ كاتىك دەخرىتە ناو دەرياوہ. ئەي بەندەكانم! ئەوہ تەنھا كار و كردەوہكانى كە بۆتانى ھەژمارو تۆمار دەكەم، بە ئەمانەت دەپياريزم و ھەر يەكەتان ھەقى خۆي دەدەمەوہ؛ جا ھەر كەسيك خىريكى دەست كەوت، با سوپاسى خوا بكات، وە ھەر كەسيكيش جگە لەوہى دەست كەوت، با جگە لە خۆي لۆمەي كەسي تر نەكات".

سامانی هه‌زارو سه‌ده‌قه‌ی بی دره‌م و دینار

عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَيْضًا، أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالُوا لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأَجُورِ؛ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ. قَالَ: "أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ هَلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٍ بِمَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٍ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ". قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَّاتِي أَحَدْنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: "أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وِزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ، كَانَ لَهُ أَجْرٌ". (١)

دیسان‌ه‌وه له ئەبو زەر‌ه‌وه (خوا لینی رازی بی‌ت) (ده‌گیر‌بته‌وه که):
 خه‌ل‌کینک له هاوه‌لانی پینغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به پینغه‌مبه‌ریان

(١) موسلیم (١٠٠٦)، و ئیبنو ماجه (٩٢٧)، و ئەحمه‌د (٢٠٩١٧) رپوايه‌تیان کردووه، هه‌روه‌ها ئیبنو حه‌جه‌ر له (فتح الباری/ ٨٠٧) دا ئاماژه‌ی پێ کردووه.

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وت: ئەى پىغەمبەرى خوا! خاوەن سامانەكان
 (دەولەمەندەكان) پاداشتەكانيان برد، نوێژ دەكەن وەك چۆن ئىمە نوێژ
 دەكەين، وە بەرپۆزوو دەبن وەك چۆن ئىمە بەرپۆزوو دەبين، وە بە زیادەى
 مالهەكانيان خيەر دەكەن.

فەرمووى: "ئەدى خواى گەورە رىيتى نىشانى ئىو نەداوە تا لەوئو
 خيەركەن؟ بەراستى بە ھەموو تەسلىحەيەك (وتى: سُبْحَانَ اللَّهِ) خيەركە،
 وە ھەموو تەكبىرىك (وتى: اللَّهُمَّ) خيەركە، وە ھەموو تەحمىدەيەك (وتى:
 الْحَمْدُ لِلَّهِ) خيەركە، وە ھەموو تەھلىلەيەك (وتى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) خيەركە، وە
 فەرمانكردن بە چاكە خيەرە، وە رىگريكردن لە خراپە خيەرە، تەنانەت لە كارى
 سەرچىيى (جووتبوون)ى ھەر يەككىشتاندا خيەرىك ھەيە."

وتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا! ئايا يەككىك لە ئىمە ئارەزووى خوى
 دامركىنئىتەو پاداشتى بۆ ھەيە؟

فەرمووى: "ئەدى ئەگەر ئەو ئارەزووى لە ھەرئامدا دانىت چى؟ (مەگەر
 تاوانبار نايىت؟!)، ئى ھەر ئاوا ئەگەر لە ھەلأندا بەكارپىينا پاداشتى
 دەستدەكەوئىت."

نازارلادان له سه رپی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "كُلُّ سَلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ تَعْدِلُ بَيْنَ اثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ" (١).

له نه بو هوره ره وه (خوایلی رازی بیست) فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: "له جهستهی مرؤفدا هر جو مگه یه ک خپرو سه ده قه یه کی له سه ره (پنویسته بیکات)، له هه موو روژ نیکدا که گزنگی خوړی تیدا هه لدیت، نه گهر دادپه روه ری و ناشته وای له نیوان دوو که سدا بکهیت سه ده قه یه، وه یارمه تی که سیک بدهیت بو سواربوونی نازله که ی

(١) نیمامی بوخاری (٢٧٠٧)، و موسلیم (١٠٠٩) رپوایه تیان کردووه.

(يان ھۆكاری گواستنه وەكەى)، دەستيارى و دەستبارى بۆ بارلىناتى
سوارىيەكەى بگەيت ئەو ھەش خىرىكە، وتەى پاك و جوان سەدەقەيە، وە
ھەر ھەنگاويىك كە بەرەو نويزكردن ھەلىدە ھىنيتە وە سەدەقەيە، وە لادانى
ھەر شتىكى ئازار بەخش لەسەر ريگە و بان، سەدەقەيە".

فهتوای ویزدان!

عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهَتْ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ". (١).

عَنْ وَابِصَةَ بِنِ مَعْبَدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: "جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ؟" قُلْتُ: نَعَمْ. فَقَالَ: "اسْتَفْتِ قَلْبَكَ، الْبِرُّ مَا اطْمَأَنَّتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ، وَاطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِيمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ". (٢).

(١) ئیمامی موسلیم (٢٥٥٣) رپوایه تی کردوو.

(٢) ئیمامی ئەحمەد (١٨٠٠١) رپوایه تی کردوو، و مونزیری له (الترغیب والترهیب: ٢/ ٣٥١) به حەسەنی داناو. ههروهها ئیمامی نهوهوی ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رمووت: فه‌رمووده‌یه‌کی حەسەنه، له هه‌ردوو موسنه‌دی ئیمام ئەحمەدی کوپری حەنبەل و دارمییه‌وه -په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌یان لی بی‌ت- به سه‌نه‌دی‌کی حەسەن رپوایه‌ت‌مان کردوو.

نهوواسی کورپی سهمعان خوا لینی رازی بیټ له پیغهمبهری خواوه
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهگیرټهوه که فرموویه تی: چاکه بریتیه له رهوشت و
ئاکاری جوان، وه تاوانیش نهوهیه که له ناخدا دهخولیتهوه (ویرذانت ئازار
دهدات)، وه بیټ ناخوشه خه لکی پیی بزنان.

واپسهی کورپی مهعبه د خوا لینی رازی بیټ فرمووی: هاتمه خزمه تی
پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نهویش فرمووی: هاتووی له باره ی
چاکه وه پرسیار بکه یت؟ وتم: به لئی. فرمووی: "فتهوا له دلت بخوازه، چاکه
نهوهیه که دهر وون پیی ئارام ده بیټ و دل پیی ئاسووده ده بیټ، وه تاوانیش
نهوهیه که له دهر ووندا دهخولیتهوه و له سینهدا هاتوچو دهکات (پاراپیت بو
دروست دهکات)، نه گهرچی خه لکیش فهتوایان بو داپیت و پییان پهوا
کردیت".

وهسیهتتان دهکهم به پارێزکاری

عَنْ أَبِي نُجَيْحِ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَأَنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُوَدَّعٍ فَأَوْصِنَا، قَالَ: "أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ" (١)

(١) نهبو داود (٤٦٠٧)، تیرمزی (٢٦٧٦) ریوایه تیان کردوووه و تیرمزی دهفه رمویت: (حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، ئیبنو ماجه (٤٤)، ئەحمەد (١٦٦٩٢)، و دارمی (٩٦)، ته به رانی (٦١٧/١٨)، ههروهها بهغهوی له (شرح السنة/ ١٠٢) ریوایه تیان کردوووه.

سهیره که هه نهدیک له زانایانی سهه به دهسه لاتی سیاسی له م سهه رده مه دا ئەم فه ره مووده یان به زه عیف داناوه، له کاتی کدا که کۆمه لێکی زۆر له فه ره مووده وانان و توێژه رانی فه ره مووده به سهه حیحیان داناوه، له وانه: ئیبنو عه بدولبه ره له (جامع بيان العلم وفضله: ٢/ ١١٦٤)، حاکی نه یسا بووری له (المستدرک/ ٣٢٩، ٣٣١، ٣٣٣)، ئیبنو حیبان له (صحیح ابن حبان، المقدمة: ٥)، بهغهوی له (شرح السنة: ١/ ١٨١)، بهیههقی له (دلائل النبوة: ٦/ ٥٤١)،

له ئەبو نەجیح؛ عیربازی کۆری سارییهوه (خوا لئی رازی بێت) دهفەرمویت: ییغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتاری بو دەداین، دلەکان تیندا دههاتنه ههژان، ئەسڕینی لهچاوان دههینایه خوار، وتمان: ئەی ییغەمبەری خوا! وهک ئەوهی ئامۆژگاری مائاواپی بێت، بۆیه وهسیهتیکان بو بکه. فەرمووی: "وهسیهتەتان دهکەم به پارێزکاری (تهقوا)ی خوا، وه به گوێراپه‌لی و ملکه‌چی، ئەگەرچی به‌نده‌به‌کیش بکریته ئەمیر و سه‌رکرده‌تان؛ چونکه به‌راستی هه‌ر که‌سیک له ئیوه بزییت، ئەوا راجیایی و جیاوازییه‌کی زۆر ده‌بینیت، بۆیه له‌سه‌رتانه ده‌ست بگرن به سونه‌تی من و سونه‌تی خه‌لیفه‌ راشدینه رێناییکراوه‌کانه‌وه، به توندی ده‌ستی پێوه بگرن و به کاکێله قه‌پالی ئی بدن (به‌موو لئی لانه‌ده‌ن)، وه ئامان خۆتان له کاره‌ داهینراوه‌کان (له دیندا) به‌دوور بگرن، چونکه به‌راستی هه‌موو داهینراویک گو‌مراپیه.

مونزیری له (الترغیب والترهیب: ٦٠ / ١)، ئیبنو ته‌یمییه له (مجموع الفتاوی: ٦٢٢ / ١١)، له‌م سه‌رده‌مه‌شدا شه‌وکانی له (السیل الجرار المتدفق: ١٠٤ / ٢)، و ئیبنو باز له (مجموع فتاوی ابن باز: ٣١٧ / ٦)، و ئەلبانی له (صحيح سنن ابن ماجه / ٤٢) - په‌حمه‌تی خوايان ئی بێت-.

زمانت بگره

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ، قَالَ: "لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسِرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ"، ثُمَّ قَالَ: "أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جَنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ"، ثُمَّ تَلَا: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ حَتَّى بَلَغَ ﴿يَعْمَلُونَ﴾. ثُمَّ قَالَ: "أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرُورَةِ سَنَامِهِ؟" قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: "رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرُورَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ"، ثُمَّ قَالَ: "أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَكَ ذَلِكَ كُلِّهِ؟" فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: "كُفَّ عَيْنِكَ هَذَا". قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: "تَكَلَّمْتَ أُمَّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ

يَكُتُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ - أَوْ قَالَ: عَلَى مَنَاخِرِهِمْ -
إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟! (۱).

له موعازی کوری جه به له وه (خوا لیبی رازی بیټ) ده لیت: وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا! هه و آلم پین بده به کاریک که بمخاته به هه شته وه و له دۆزه خ دوورم بخاته وه. فه مووی: "به پراستی پرسیا رت له باره ی شتیکی گه وره وه کرد، وه بیگومان ئه و (کاره) ئاسانیشه بۆ هه ر که سیک که خوی گه وره بۆ ئاسان بکات: به ندایه تی خوا ده که یت و هیچ شتیکی ناکه یته هاوبه شی، وه نوێز به جیده هینیت، وه زه کات ده ده یت، وه رۆژووی په مه زان ده گریت، وه هه جی ماله که ی (که عبه) ده که یت". پاشان فه مووی: "ئایا رینماییت نه که م بۆ ده وازه کانی خیر؟ رۆژوو قه لغانه، وه سه ده قه و مالبه خشینیش تاوان ده کوژینینه وه وه ک چۆن ئاو ئاگر ده کوژینینه وه، وه پاشان ئه و شه ونوێزه ی له ناوه پراستی شه ودا ده کریت"، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ

(۱) ئیمامی تیرمزی (۲۶۱۶) ریوایه تی کردووه و ده فه رمویت: (حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، ئیبنو ماجه (۳۹۷۳)، نه حمه د (۲۳۱ / ۵)، به یه ه قی له (السنن الکبری / ۱۷۲۴). ریوایه تیان کردووه. هه رووه ها شیخ ئه لبانی له (إرواء الغلیل / ۴۱۳) به سه حیجی داناوه.

عَنِ الْمَصَاحِبِ ﴿۱﴾ تا گه‌یشته ﴿بِعَمَلُونَ﴾^(۱). پاشان فەرمووی: "ئایا هەوالت پێ
 نەدەم بە تروپکی بەرز (سەری کارەکه) و کۆلەکه‌که‌ی و لوتکه‌ی بەرز (ئەم
 دینە)؟" وتم: بەلێ ئە‌ی پیغەمبەری خوا. فەرمووی: " تروپکی هەموو کاریکی
 خێر موسوڵمانیتییه (تەسلیمیوونە بە خوای گەورە)، سەری کارەکه ئیسلامە،
 کۆلەکه‌که‌ی نوێزە، لوتکه‌ بڵندەکه‌شی جیادە". پاشان فەرمووی: "ئایا
 هەوالت پێ نەدەم بە بنچینه‌ی (پارێزەری) هەموو ئەوانە؟" وتم: بەلێ ئە‌ی
 پیغەمبەری خوا! ئە‌وه‌بوو دەستی بە زمانی خۆیەوه‌ گرت و فەرمووی:
 "ئاگە‌داری ئا ئە‌مه‌ بە (زمانت پارێزە)". وتم: ئە‌ی پیغەمبەری خوا، ئایا ئیئمه
 لێ‌پرسینه‌وه‌مان لە‌گە‌ڵ دە‌کریت لە‌سەر ئە‌وه‌ی قسه‌ی پێ دە‌که‌ین؟ فەرمووی:
 "دایکت رۆلە‌پۆت بۆ بکات ئە‌ی موعاز! مە‌گەر خە‌لکی که‌ بە‌سەر
 روخساریاندا -یان فەرمووی بە‌سەر لووتیاندا- فری دە‌درینه‌ ناو دۆزە‌خه‌وه‌
 لە‌سەر شتیکی تره‌ جگه‌ له‌ دروینه‌وه‌ بە‌رهمی زمانه‌کانیان؟!".

(۱) ﴿ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَصَاحِبِ يُدْعُونَ رَبَّهُمْ حَتَّىٰ وَطَمَعًا وَمِمَّا زَرَعْتُمْ يَنْفُتُونَ ﴿۱۷﴾ قَالَتْ تَعَالَىٰ
 نَفْسٌ مَّا أُخِيتُ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾ السجدة: ۱۶- ۱۷. واتە: تە‌نیشتیان لە
 جیگه‌ی خە‌و دوور دە‌که‌وێتە‌وه‌ (شە‌ونخوونی دە‌که‌ن و خە‌وی شیرین تە‌رک دە‌که‌ن)، لە‌ نیوان ترس و
 ئومێددا نزا و پارانه‌وه‌ ناراسته‌ی پە‌روه‌ردگاریان دە‌که‌ن، وه‌ لە‌و رزق و رۆزیه‌ی پیمان بە‌خشیون
 دە‌به‌خشن. جا هیچ که‌سێک نازانیت چ نیعمه‌تیکیان بۆ‌ شاراه‌ته‌وه‌ که‌ دە‌بێتە‌ مایه‌ی رۆشنبوونی چا‌و
 و ئاسوودە‌ی دە‌روون. ئە‌مه‌ش وه‌ک پاداشتیکی له‌ پای ئە‌و کرده‌وانه‌ی که‌ ئە‌نجامیان دە‌دا.

به سنووری دینه که وه پابه ندبه، بهسته

عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُشَيْنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا،
وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ
أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نِسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا" (١).

(١) ئیمامی داره قوتنی له سونه نه که یدا (٤٣٩٦) و (٤/١٨٣-١٨٤)، ته به رانی له
(المعجم الكبير: ٥٨٩) (٢٢/٢٢١-٢٢٢)، حاکم له (المستدرک: ٧١١٤) (٤/١١٥)،
به یهه قی له (السنن الكبرى: ١٩٧٢٦) و (١٠/١٢)، نه بو نوعه یم له
(الحلیة: ١٧/٩)، ههروهه ها ته به ری له ته فسیره که یدا (١١/١١٤) ریوایه تیان
کردووه، هه موویان له ریگه ی داودی کوری نه بو هند، له مه کحوله وه، نه ویش
له نه بو سهعله به وه (خوالی رازی بیّت) به مه رفوعی گپراویانه ته وه. ههروهه ها
ئیمامی زهه به بی له (المهذب: ٣٩٧٦/٨)، ئیمامی ئیبنو حه جهر له (المطالب
العالیة: ٣/٢٧١)، ههروهه ها شیخ نه لبانی له (ضعیف الجامع الصغیر: ١٥٩٧)
به زه عیفیان داناه.

ئیبینو سه معانی - په حمه تی خوای لی بیّت- ده ربارهی ئه م فهرموودهیه
ده فهرموویت: (هه ر که سیک کار به م فهرموودهیه بکات.. نه وا پاداشتی
به ده سه پیناوه و له سزاش پارێزراو بووه، چونکه هه ر که سیک فه رزه کان
جیبه جی بکات، له حه رامکراوه کان دوور بکه ویتته وه، له ئاست سنوره کاندنا
بوه ستیّت، واز له کوئینه وهی ئه وه به یئیت که لی شاراوویه.. نه وا ته واوی

له ئه بو سه عله بهی خوشه نی؛ جور سومی کوری ناشیبه وه (خوایی رازی نیت)،
له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فرمویه تی: "به پاستی خوی گه وره
چهند فره زیکی داناوه، بویه مه یافه وتینن (که مته رخه میان تیدا مه که ن)، وه چهند
سنوور یکی کیشاوه مه یانبه زینن، وه چهند شتیکی حه رام کردووه، ییشیلیان مه که ن
(توخنیان مه که ون)، له به زه پی خۆیه وه له هه ندیک شت "بی بیرچوونه وه" ییده نگبووه،
ئیه وش زۆر لینه کۆنه وه. (ئه وه نده به دوا یاندا مه رۆن و سه ختگیرانه بیانگر نه بهر، پاشان
نه توانن پیا نه وه پابه ند بمینن)."

به شه کانی فه زل و چاکه ی گرتووه ته خۆی و مافی دینی به ته واوی جبیه چی
کردووه، چونکه حوکه مه کانی شه ریه ته له و جورانه ده رناچن که له م
فرموده یه دا باسکراون).

چاوت له مالی خه لکی نه بیټ

عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ! ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ؛ فَقَالَ:
"ارْزُقْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ
النَّاسُ". (١)

له نه بو عه بیاس؛ سه هلی کوری سه عدی ساعیدییه وه (خوا لینی رازی
بیټ) ده فهرمویت: پیاویک هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه
وسلم) و فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا! ریټایم بکه بو کاریک نه گهر

(١) ئیمامی ئیبینو ماجه (٤١٠٢)، حاکم (٧٨٧٣) و (٣١٣/٤)، ته به رانی له
(المعجم الكبير: ٥٩٧٢) (١٩٣/٦)، به یهه قی له (شعب الإیمان: ١٠٠٤٣)، نه بو
نوعه یم له (الحلیة: ١٣٦/٧)، قوزاعی له (مسند الشهاب: ٦٤٣)، به غه وی له
(شرح السنة: ٤٠٣٧) رپوایه تیان کردوو. زانایان له سه ر حوکمی نه م
فهرموودهیه راجیاوازن: هه ندیکیان به سه حیج یان سه نه نیان داناوه (وهک
چون شیخ نه لبانی له سلسله الأحادیث الصحیحة: ٩٤٤ به سه حیجی داناوه)،
وه هه ندیکی تریان به زه عیفیان داناوه.

ئەنجامى بىدەم، خىۋاي گەورە خۇشى بويم، ۋە خەلكىش خۇشيان بويم.
فەرموۋى: "دىئانەۋىست بە (زۈھد لە دونىادا بىكە)، خىۋاي گەورە خۇشى
دەۋىت، ۋە چاوت لەۋە نەۋىت كە بەدەست خەلكىيەۋەپە، خەلكىش
خۇشيان دەۋىت".

نه زیانت پیښگاو نه زیان بگه‌یه‌نه

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سِنَانِ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

"لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ" (۱).

له ټه‌بو سه‌عید؛ سه‌عدی کورپی مالیکي کورپی سینانی خودریبه‌وه (خوا لینی رازی بیت)، که پیغه‌مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: "نه زیان گه‌یاندن (به‌خه‌لکی) هه‌یه، وه نه زیان به زیان وه‌لامدانه‌وه هه‌یه"

(۱) ټه‌م فهرمووده‌یه له چه‌ندین ریښگه‌وه گڼ‌دراو‌ده‌ته‌وه، له‌وانه ریوایه‌تی: عوباده‌ی کورپی سامیت (ټه‌حمه‌د: ۲۲۷۷۸، ټیبنو ماجه: ۲۳۴۰)، ټیبنو عه‌بباس (ټه‌حمه‌د: ۲۸۶۵، ټیبنو ماجه: ۲۳۴۱، ته‌به‌رانی له‌الکبیر: ۱۱۸.۶ و الأوسط: ۳۷۷۷)، ټه‌بو سه‌عیدی خودری (حاکم: ۲۳۴۵، داره‌قوتی: ۳۰۷۹)، ټه‌بو هوره‌بیره (داره‌قوتی: ۴۵۴۲)، جابری کورپی عه‌بدو‌للا (ته‌به‌رانی له‌الأوسط: ۵۱۹۳)، عائیشه (ته‌به‌رانی له‌الأوسط: ۲۶۸، داره‌قوتی: ۴۵۳۹)، سه‌عله‌به‌ی کورپی ټه‌بو مالیک (ته‌به‌رانی له‌الکبیر: ۱۳۸۷)، و ټه‌بو لوبابه (ټه‌بو داود له‌المراسیل: ۴۰۷). هه‌روه‌ها ټیمامی مالیک له (الموطأ: ۱۲۳۴) به‌مورسه‌لی گڼ‌پړاویه‌تیه‌وه و سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه. زوړینه‌ی زانایان قبوولیان کردووه و به‌لگه‌یان پښ هیناوه‌ته‌وه.

به‌لگه له‌سه‌ر داواخوازه و سویندیش له‌سه‌ر به‌رامبه‌ری

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ".^(۱)

له‌عه‌بدو‌لای کوری‌عه‌بیا‌سه‌وه (خوا‌لیبان‌پازی‌بی‌ت)، که‌بیغه‌مبه‌ری‌خوا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: "نه‌گه‌ر‌ته‌نها‌به‌پینی‌داوا‌کاریه‌کانیان (به‌بن‌به‌لگه)
ماف‌بدری‌ت‌به‌خه‌لکی، ئە‌وا‌پیا‌وانی‌تک‌دا‌وای‌مال‌و‌خوینی‌که‌سانیکی‌تر
ده‌که‌ن، به‌لام‌سه‌لمان‌دنی‌ماف‌و‌به‌لگه‌هینانه‌وه له‌سه‌ر‌داوا‌کاره، وه
سویند‌خوار‌دیش له‌سه‌ر ئە‌و‌که‌سه‌یه‌که‌ن‌کوئی‌ده‌کات (دا‌والی‌کراوه).

(۱) بنه‌ما‌و‌ئه‌سلی‌ئه‌م‌فه‌رمووده‌یه‌له (البخاری: ۴۵۵۲) و (مسلم: ۱۷۱۱) دا‌هاتووه
به‌م‌له‌فزه: (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى نَاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَمْوَالَهُمْ، وَلَكِنَّ الْبَيِّنَةَ
عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ). به‌لام‌به‌م‌ده‌قه‌ته‌واوه‌ی‌که‌ئیمامی‌نه‌وه‌وی‌هیناویه‌تی (الْبَيِّنَةُ عَلَى
الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ)، ئیمامی‌به‌یه‌قی‌له (السنن‌الکبری: ۲۱۲۰۱). تیرمزی
(۱۳۴۱)، ئە‌بو‌داود (۳۶۱۹)، ئیبینو‌ماجه (۲۳۲۱) ریوایه‌تیان‌کردووه.

دهست و زمان و دل؛ چهکی باوهردارن دژ به خراپه

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ". (۱).

له ئەبو سه‌عیدی خودرییه‌وه (خوایی رازی بیټ) ده‌ئیت: گویم له پیغه‌مبهری خوا بوو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یفه‌رموو: "هه‌ر یه‌کیک له ئیوه خراپه‌یه‌کی بینی، با به ده‌ستی بیگۆریت، خو ئە‌گه‌ر ده‌سه‌لاقی نه‌بوو، با به زمانی رینگری لی بکات (و قسه‌ی هه‌قی له‌سه‌ر بکات)، خو ئە‌گه‌ر هه‌ر نه‌یتوانی، ئە‌وا با به دلی پینی ناخۆش بیټ و ره‌قی بکاته‌وه، وه ئە‌وه‌ش لا‌وازترین پله‌ی ئیانه‌." (۱).

(۱) ئیمامی موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا (۴۹) رپوایه‌تی کردوو، ئە‌بو داود (۱۱۴۰)، تیرمزی (۲۱۷۲)، و نه‌سائی (۵۰۰۸)، ئینو ماجه (۴۰۱۳)، ئە‌حمه‌د (۱۱۴۶۰)، ئینو حیبیان له سه‌حیحه‌که‌یدا (۳۰۷)، به‌یه‌قی له سونه‌نه‌که‌یدا (۱۱۵۱۳)، هه‌روه‌ها زانیانی تریش رپوایه‌تیان کردوو.

مافی برابیه‌تی دینی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَكْذِبُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرَضُهُ"^(۱).

(۱) ئیمامی نه‌وه‌وی ئەم فەرمووده‌یه‌ی داووته‌ پال ئیمامی موسلیم، که به‌م ده‌قه‌ ته‌واوه‌وه‌ له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا (۲۵۶۴) رپوایه‌تی کوردووه‌. هه‌روه‌ها ئیمامی بوخاریش به‌شیکی زوری ده‌قه‌که‌ی به‌ له‌فزی نزیک له‌مه‌ له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا (۶۰۶۶) هیناوه‌. سه‌رباری نه‌وه‌ش، له‌ چه‌ن‌دین سه‌رچاوه‌ی تری سوننه‌تدا رپوایه‌ت کراوه‌، له‌وانه‌: ئیمامی نه‌حمه‌د له‌ موسنه‌ده‌که‌یدا (۷۷۲۷)، ئەبو داود (۴۸۸۲)، تیرمزی (۱۹۲۷)، ئیبنو ماجه‌ (۳۹۳۳)، هه‌روه‌ها ئیبنو حیبب‌ان (۵۶۸۹).

پیشه‌وا ئیبنو ره‌جه‌بی حه‌نبه‌لی ده‌رباره‌ی ئەم ده‌قه‌ مه‌زنه‌ له‌ (جامع‌ العلوم‌ والحکم: ۲/ ۲۶۰) دا‌ده‌فه‌رمویت: (ئەم فەرمووده‌یه‌ کۆکه‌ره‌وه‌ی سه‌رجه‌م ئادا‌به‌کانی ئیسلام و ره‌وشته‌ به‌رزه‌کانه‌، و بنه‌مایه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆ هه‌لسوکه‌وتی

له ئەبو هورەیرهوه (خوایینی رازی بێت) دەلیت: پیغمبەری خوا (صَلَّى
اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: "ئیرەبی و حەسودی بە یەکتەر مەبەن، وە نرخ
لەسەر یەکتەر بەرز مەکەنەوه (بۆ فێلکردن)، وە رقتان لە یەکتەر نەبێت، وە
پشت لە یەکتەر مەکەن، وە مامەلە بەسەر مامەلە یەکتەردا مەکەن، بیه
بەندە ی خواو لە پینا و ئەو ببنە برای یەکتەری. موسلمان برای موسلمانە، ستەمی
لێ ناکات، وە پشتی بەرنادات (لە کاتی تەنگانەدا)، وە درۆی لە گەل ناکات،
وە بە سووکی سەیری ناکات. تەقوا لێرەدایە "لە گەل ووتنی ئەم فەرمایشتەیدا"
سێ جار ئاماژە ی بۆ دلی پاکی خۆی کرد، مرۆف ئەو بەندە ی خراپە بەسە کە بە
سووکی سەیری برا موسلمانە کە ی بکات. هەموو موسلمانێک لەسەر موسلمان
حەرامە: خویتی، وە مالی، وە ئابرووی".

نیوان موسلمانان و پاراستنی مافەکانیان و پاککردنەوه ی دلهکانیان لە هەر
دەرد و نەخۆشییە ک).

دلنه واییکردنی براکانت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا، سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ فِيهَا بَيْنَهُمْ؛ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ، لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ" (۱).

له ئه بو هورهیره وه (خوا لینی رازی بیټ)، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویته: "ههر که سینک خه م و په ژاره یه کی ئه م دونیا یه له

(۱) ئیمامی موسلیم (۲۶۹۹)، ئه بو داود (۴۹۴۶)، تیرمزی (۱۴۲۵ - ۱۹۳۰ - ۲۹۴۵)، ئیبنو ماجه (۲۲۵)، ههروه ها ئه حمه د (۲/ ۲۵۲ - یان ژماره ۷۸۹۴).

كۆلى باوەردارىك بكتەو، خاى گەورە خەمىكى لە خەمە قورسەكانى رۆژى
 دواى لەسەر لادەبات. وە ھەر كەسىك كارئاسانى بۆ قەرزدارىكى لىقەوماو
 بكت، خاى گەورە لە دونيا و قىامەتدا كارئاسانى بۆ دەكات. وە ھەر
 كەسىك عەيبەى موسلمانىك دابپۆشىت، خاى گەورە لە دونيا و قىامەتدا
 عەيبەى دادەپۆشىت. وە خاى گەورە بەردەوام لە ھاوكارىي بەندەكەيدا،
 مادام ئەو بەندەبە لە خەمى ھاوكارىكردنى براكەيدا بىت. وە ھەر كەسىك
 رىگەبەك بگرىتە بەر بۆ ئەوئى تىيدا زانستىك بەدەست بەيىت، خاى
 گەورە بەھۆبەو رىگەبە بەرەو بەھەشتى بۆ ئاسان دەكات. وە ھىچ كۆمەلە
 كەسىك لە مائىك لە مائەكانى خاى گەورەدا (مزگوتەكان) كۆنابنەو بۆ
 خويندەئەوئى پەرتوو كەئى خوا و لىكۆلىنەو و فېربوونى لە تىوان خۆياندا؛
 مەگەر ئەوئى ئارامىيان بەسەردا دادەبەزىت، رەھمەت و بەزەبى خوا
 داياندەپۆشىت، فرىشتەكان دەوربان دەدەن، وە خاى گەورەش لای ئەو
 (فرىشتەئەوئى) كە لای خۆين بە چاكە باسىان دەكات. وە ھەر كەسىك
 كەدەوكانى خاوى بكنەئەو و دواى بجن، ئەوا بنەمائە و رەچەئەكەئى
 ناتوانن خىراى بكن و بىگەبەننە مەزل".

هر نیازی چاکهت هه‌بیت پاداشت وهرده‌گریت

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيَمَا يَرُويهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً" (١).

له عه‌بدوللای کوری عه‌بباسه‌وه (خوا لنین رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له په‌روه‌دگاریه‌وه (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) ده‌یگپریته‌وه که فه‌رموویه‌تی: "به‌راستی خوی گه‌وره چاکه و خراپه‌کانی نووسیوه، پاشان ئه‌وهی روون کردووه‌ته‌وه: جا هه‌رکه‌سینک نیازی چاکه‌یه‌کی هه‌بیت و

(١) ئیمامی بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا (٦٤٩١)، موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا (١٣١) رپوایه‌تبیان کردووه.

ئەنجامى نەدات، خىۋى گەورە لەلەي خۇي ۋەك چاگەيەكى تەۋاۋ بۇي دەنۋوسىت. خۇ ئەگەر نىيازى ھەيىت ۋ ئەنجامىشى بدات، ئەۋا خىۋى گەورە لەلەي خۇي، دە تا ھەوت سەد قات ۋ ھىندەي بىھويىت چاگەي زىياترى بۇ ھەژماردەكات. ۋە ئەگەر نىيازى خىۋى گەورە ئەنجامى نەدات، خىۋى گەورە لەلەي خۇي ۋەك چاگەيەكى تەۋاۋ بۇي تۆماردەكات. ۋە ئەگەر نىيازى ھەيىت ۋ ئەنجامىشى بدات، ئەۋا خىۋى گەورە تەنھا يەك خىۋى لەسەر دەنۋوسىت.

ریگهی گه یشتن به خوشه ویستی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: "مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطَيْتَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ"^(۱).

له ئه بو هوره ره وه (خوا لیبی رازی بیت) ده لیت: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه مووی: خوی گه وه ده فه رمویت: "هه رکه سینک درزایه تی دوستیکی من (وه لیبیه کی من) بکات، ئه وا به راستی من جه نگم له درزی راگه یاندندوه، وه بهنده کهم به هیچ شتیک لیم نریک نه بووه ته وه که هیندهی

(۱) ئیمامی بوخاری له سه حیحه کهیدا (۶۵۰۲) ریوایه تی کردوه، به یهه قی له (السنن الکبری: ۲۰۸۳۵)، به غه وی له (شرح السنة: ۱۲۴۸)، هه روه ها ئیبو حیببان له سه حیحه کهیدا (۳۴۷) به له فزی نریک لیبیه وه ریوایه تیان کردوه.

ئەو شتانه لام خۆشەويست بىت كە لەسەرىم فەرز كەردوو، وە بەندەكەم بەردەوام بەهۆى سونەتەكانەو لىم نەزىك دەبىتەو تەو كە خۆشم دەوئىت؛ جا ئەگەر خۆشم وىست، دەبە ئەو گوئىهەى كە پىئى دەبىستىت، و دەبە ئەو بىنايەهەى كە پىئى دەبىست، و دەبە ئەو دەستەهەى كە پىئى دەووشىنەت، و دەبە ئەو قاچەهەى كە پىئى هەنگاو دەئىت (واتە: بىستن و بىنەن و ئاراستەكەردنى دەست و پىئى لەژىر چاودىرى و رەزامەندى مندا دەبىت). وە ئەگەر داواى هەر شتەكەم لى بكات پىئى دەبەخشم، ئەگەر هانام بۆ بەئىت پەنايدەدەم و لەخۆمى دەگرم". (۱)

۱ لە دەقە رەسەنەكەى سەحىجى بوخارىدا، ئەم فەرموودەهەى لە كۆتايىدا ئەم بىرگەهەى تىدا هاتوو: (وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ، وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ). واتە: (وە لە ئەنجامدانى هەيچ كارىكدا كە دەيكەم پارا نەبوومە وەك ئەو پاراپىهەى كە هەمە لە كىشانى پۆخى بەندەى باوهدارم؛ كە مەرگى پە ناخۆشە، وە منىش پىم ناخۆشە ئازارى بەدەم). بەلام ئىمامى نەووەوى لىرەدا فەرموودەكەى كورت كەردوو تەو و ئەو بىرگەهەى نەهەناو، چونكە مەبەستى سەرەكەى لەم جىگەهەدا باسكەردنى پەلەى وەلى و نەزىكبوونەو هەى بەندەهەى لە خواى گەورە.

فراوانی ره‌حمه‌تی خوا؛ لیخۆش‌بوون له هه‌له و له‌بیرچوون

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنِّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ". (١).

له عه‌بدوئلا‌ی کۆری عه‌بباسه‌وه (خوا لینیان رازی بی‌ت)، ده‌گیریته‌وه که پیغه‌مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: "به‌راستی خۆ‌ای گه‌وره، چاوپۆشی بۆم له ئۆمه‌ته‌که‌م کردووه له‌وه‌ه‌له و سه‌رینجیانه‌ی که به‌بن مه‌به‌ست، یان به‌هۆی له‌بیرچوونه‌وه، یان له‌ژیر فشار و زۆرینکردندا ئه‌نجامیان داوه".

(١) ئه‌م فهرمووده‌یه له چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی گرنگدا رپوایه‌ت کراوه، له‌وانه: ئیمامی ئینو ماجه (٢٠٤٥ و ٢٠٤٣)، و ئینو حیبان له سه‌حیحه‌که‌یدا (٧٢١٩)، و ته‌به‌رانی له (المعجم الکبیر: ١١٢٧٤ و ١٤٣٠) و (المعجم الأوسط: ٨٢٧٦)، و داره‌قوتی (٤/ ١٧٠)، و حاکم له (المستدرک: ٢٨٠١)، و به‌یه‌ه‌قی له (السنن الکبری: ١٥٠٩٤)، و ئینو عه‌دی له (الکامل: ٣/ ٢١١ و ٤/ ٣٤٦ و ٢/ ٣٩٠)، و عه‌بدولپه‌زاق (٦/ ٤٠٩ و ١١٤١٧)، و سه‌عیدی کۆری مه‌نسور (١١٤٥). وه شیخ ئه‌لبانی -ره‌حمه‌تی خۆ‌ای لی بی‌ت- له (إرواء الغلیل: ٨٢) دا ده‌فه‌رمویت: (روا‌له‌تی سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

تۆ لیره غه ریه و ریواریت

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَنْكِبِي، وَقَالَ: "كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ". وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ (١).

له عهبدوئلائی کوری عومهر وه (خو لینیان رازی بیټ) ده گپریته وه که ده لیت: بیغه مبهری خو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شانی گرتم و فهرمووی: "له دونیادا وه کو که سینیکی غه ریه، یان وه کو ریواریک به". وه ئینو عومهر (خو لینیان رازی بیټ) ده یفه رموو: "ئه گهر ئیوارهت به سه ردا هات، چاوه ری بی به یانی مه که، وه ئه گهر به یانیت به سه ردا هات، چاوه ری بی ئیواره مه که، وه له ساغیدا تویشوو هه لگره بو کاتی نه خو شیت، وه ژیانیشت بکه به کینلگه یه ک بو دوا ی مردنت"

(١) بوخاری (٦٤١٦) ههروهه: تیرمزی (٢٣٣٣)، ئینو ماجه (٤١١٤)، نه حمه د (٤٧٦٤)، و ئینو حیبیان له سه حیحه که یدا (٦٩٨)، ته به رانی له (المعجم الکبیر: ١٣٤٧٠)، و به یهه قی له (السنن الکبری: ٦٥١٢)، ههروهه نه سائی له (السنن الکبری: ١١٨٠٣) ریوایه تیان کردوو.

﴿﴾ فهرموودهی چل و یه کهم

با حهزه کانت به پیی ئاراستهی پیغه مبهری خوا بیّت (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "أَلَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ". (١).

(١) ئەم فهرموودهیه له چه نندین سه رچاوه دا ریوایهت کراوه، له وانه: به یهه قی له (المدخل: ٢٠٩)، ئیبنو ئه بی عاصم له (السنة: ١٥)، ئیبنو به تته له (الإبانة: ٢٧٩ و ٢٩١)، ئیبنو لجه وزی له (ذم الهوى: ل/٢٢)، به غه وی له (شرح السنة: ١/٢١٢ و ١٠٤)، حه سه نی کورپی سو فیان له (الأربعین: ٦٥) وه ئه بو تاهیری سیله فی له (الأربعین البلدانیه: ١٧٧).

ده ربارهی حوکه که ی، ئیمامی نه وه وی ده فه رموویت: (حه سه ن و سه حیحه، له په رتووکی "الحجة" به سه نه دیککی سه حیج گپراومانه ته وه)، که مه به سستی له په رتووکه که ی (ئه بولفه تح نه سری مه قدیسی) یه. به لّام زانایانی تر پیچّه وانهی ئه مه بیان وتووّه؛ پیّشه و ئیبنو ره جه بی حه نبه لی له (جامع العلوم والحکم) دا دوای هینانه وهی قه ولی نه وه وی ده فه رموویت: به سه حیحدانانی ئەم فهرموودهیه له زۆر رووه زۆر دووره، پاشان سئ هۆکاری زه عیغبوونی هیناوه ته وه.

وهک له لیکۆلینه وه وردده کاندایا دهرده که ویت، سه رجه م پنگاکانی ئەم فهرموودهیه ده چنه وه سه ر (نوعه یی کورپی حه مهاد)، که زانایان سئ کیشه (عیلله) ی گه وره یان له سه نه ده که یدا ده ستینیشان کردووّه: یه که م: لاوازی (نوعه یی

له ئه بو محهممه؛ عهبدوڤللاي كورپى عهمرى كورپى عاصوه (خوا لىيان رازى بيت) ده فهرمويت: بېغه مبهرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووى: "باوه رپى هيچ يه كيكنتان ته واو ناپيت، هه تاوه كو ئاره زووه كاني نه كاته شوينكه وتهى ئه وهى كه من هيئاومه (كه ئيسلامه)".

كورپى حه مهاد) له له به ركردن و گپرانه وهى فهرمووده دا، كه هه رچه ننده پيشه و ايه كى گه ورهى سوننه ت بووه، به لام زانايانى وهك نه سائى و ئه بو داود و سالى كورپى محهممه ديان له رووى فهرمووده وه به زه عيفيان داناوه. دووهم: بوونى شىواوى و ناجيگيرى (اضطراب) له سه نه ده كه يدا له سه ر نوعه يم. سييه م: نه ناسراوى (جهالة) يه كييك له راوييه كان به ناوى (عوقبه ي كورپى نه وس) كه ئيبنو عه بدولبه ر به مه جهولى داناوه، و هه روه ها بوونى پچران (انقطاع) له نيوان نه و و عه بدوللاي كورپى عه مرادا به پي و تهى غه للابى.

له لايه كى تره وه حافزى ئيبنو حه جه ر له (فتح الباري: ۱۳ / ۲۸۹) دا ئاماژه ي به وه كردوه كه پياوانى سه نه ده كه جيگه ي متمانه ن (رجاله ثقات)، به لام ئه مه مه رج نيه بو سه حيه بوونى فهرمووده كه، چونكه ده شيت پچراني تيدا بيت كه رپوايه ته كه زه عيف ده كات. له سه رده مى هاوچه رخيشتا ئه م راجياوازيه ماوه ته وه؛ شيخ ئيبنو باز به لگه ي پى هيئاوه ته وه، له كاتيكددا شيخ ئيبنو عوسه يمىن، و شيخ ئه لبانى له (تخريج مشكاة المصابيح: ۱۶۷) و هه روه ها له ته حقيقى (كتاب السنة) دا، بوچوونى په سه ند (الراجح) لايان نه وه يه كه فهرمووده كه زه عيفه.

ته‌گهر توو بیی، منیش به لیخووشبوونه‌وه بولات دیمه‌وه

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: "يَا ابْنَ آدَمَ! إِنَّكَ
مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي عَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أُبَالِي، يَا
ابْنَ آدَمَ! لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي عَفَرْتُ
لَكَ، يَا ابْنَ آدَمَ! إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقَيْتَنِي
لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَا تُبْرَأُ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةٌ". (۱).

له نه‌ه‌سی کوری مالیکه‌وه (خوا لینی رازی بیټ) ده‌فه‌رموئیت: گویم له
پیغه‌مبهری خوا بوو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یفه‌رموو: خوی گه‌وره
ده‌فه‌رموئیت: "نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! به‌راستی تو تاوه‌کو لیم بپارینه‌وه‌وه ئومیدت
بینم بیټ، نه‌وا من له‌و تاوانانه‌ت خووش ده‌م که لیت روویان داوه‌و گوئی پی

(۱) ترمذی (۳۴۹۱) ده‌شفه‌رموئیت: (حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، طه‌به‌رانی له:
(الأوسط/ ۴۴۳۷). شیخی نه‌لبانی رحمه‌الله له: (صحیح سنن الترمذی (۳۵۴۰) و
له: (سلسلة الأحادیث الصحيحة/ ۱۲۷) و له: (الروض النضیر/ ۴۳۲) دا
ده‌فه‌رموئیت: سه‌حیحه.

ئادەم. ئەي نەوہی ئادەم! ئەگەر تاوانەکانت کەلەکە بىن و بگەنە ئاستى ئاسمان
و پاشان داواى لىخۆشبوونم لى بگەيت، لىت خۆش دەم. ئەي نەوہى ئادەم!
ئەگەر بەئەندازەى پانتايى سەرزەوى تاوان و سەرىچىت هىنايىت و بىتتەوہ
لام، بەلام کاتىک پىم دەگەيت هىچ هاوہلىکت بۆ برىار نەدایم، ئەوا منىش
بەھىندەى پانتايى سەرزەوى بە لىخۆشبوونەوہ بەرەو لات دىمەوہ.

دیره‌کافی کوتایبی به قه‌له‌می نیامی نه‌وه‌وی

ئه‌مه دوا ویستگه‌ی ئه‌و مه‌به‌سته بوو له‌ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که بنه‌ماکافی ئیسلامیان له‌خۆ گرتووه، له‌ چه‌ندین جۆری بېشومار له‌ زانسته‌کافی بنه‌ما و لقه‌کان، وه‌ ئاداب و سه‌رحه‌م رووه‌کافی ئه‌حکام.

وا لێره‌شدا ده‌روازه‌یه‌کی به‌کجار پوخت ده‌خه‌مه‌ روو بو‌ رینکخه‌ستی وشه‌کافی به‌ ریزه‌ندیه‌کی ورد؛ نه‌وه‌ک له‌ هیچ کامیاندا هه‌له‌ بکریت، وه‌ تاوه‌کو له‌ به‌رکاری ئه‌م فه‌رموودانه‌ بێنیویست بێت له‌ گه‌رانه‌وه‌ بو‌ سه‌رچاوه‌ی تر له‌ راستکردنه‌وه‌ یاندا. پاشانیش ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ ویستی له‌ سه‌ر بێت- له‌ په‌رتووکیکی سه‌ربه‌خۆدا ده‌ست ده‌که‌م به‌ شه‌رحکردنیان، وه‌ ئومیدم به‌ فه‌زلی خوای گه‌وره‌ هه‌یه‌ تیندا سه‌رفرازم بکات بو‌ روونکردنه‌وه‌ی خاله‌ گرنه‌کان له‌ ورده‌کاریه‌کان و کۆمه‌لێک له‌ سوود و معریفه‌ته‌کان، که‌ هیچ موسڵمانێک بێنیویست نییه‌ له‌ زانیان. وه‌ تا بو‌ خوینه‌ره‌که‌ی ده‌ربه‌که‌ویت که‌ سه‌نگ و ره‌سه‌نایه‌تی ئه‌م فه‌رموودانه‌ و گه‌وره‌ی فه‌زلیان چه‌نده، و چیان له‌و گه‌نجینه‌ له‌خۆ گرتووه‌ که‌ باس‌م کردن، له‌گه‌ڵ ئه‌و خاله‌ گرنه‌گانه‌ی که‌ وه‌سفم کردن، وه‌ تا به‌هۆیه‌وه‌ ئه‌و حیکمه‌ته‌ بزانی‌ت که‌ له‌ هه‌ل‌بژاردنی ئه‌م چل فه‌رمووده‌یه‌دا هه‌یه‌و ئه‌وه‌ش که‌ به‌راستی شایسته‌ی ئه‌و بێگه‌یه‌ن لای ئه‌هلی سه‌رنج و رامان.

وه‌ ته‌نها له‌ به‌ر ئه‌وه‌ (شه‌رحه‌که‌م) له‌م به‌شه‌ جیا کرده‌وه، تا له‌ به‌رکردنی ئه‌م به‌شه‌ به‌ته‌نیا ئاسان بێت، ئیتر پاشان هه‌رکه‌سیک ویستی شه‌رحه‌که‌شی بخاته‌ پال.. با بیکات، وه‌ فه‌زّل و نیعمه‌تی خوایشی له‌ سه‌ره‌ به‌وه، چونکه‌ ناشنا ده‌بێت به‌ گه‌نجینه‌ی ئه‌و ورده‌کاریانه‌ی که‌ هه‌ل‌بجراون له‌ فه‌رمایه‌شته‌کافی زاتی‌ک که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ ستایشیدا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ *

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيِي يُوحَى ﴿١﴾. وه حمد و نيعمهت تهنها بو خوايه له سهرهتا و له
کوتاييدا، له نهيني و ناشکرادا له سهر تهواوي نيعمهتهکاني.

نوسهري بهريز دهفهرمويت: له شهوي پينجشهمه، بيست و توپهمي
مانگي (جادي الأولى)، سالي شهشسه دو شهست و ههشت (٦٦٨) کؤچي
له نووسيني ئەم پهرتووکه بوومهوه. خوي گهورهش زاناره. وه درود
و سهلام و بهرهکعتي خوا له سهر پينغه مبهرمان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و
ئال و هاوه لاني بيت".

(ئيمهش له سهر نههجي ئيامي بهريز (٣٤٢) وشه مان لهم فهرموودانه
ههلبژارد و فهرهنگيكي چوو کمان ليني دروست کردوو، و لهدواي ئەم
پاشهکيه دهکهويته بهرديدهي خوينه راني بهريز.

له خوي ميهر بان دهپاريمه وه ئەم کاره مان لي قبول بفهرمويت، و بيکاته
مايهي خيري نهپراوهي دواورژ بوخومان و ماموستاو قوتايانمان و سهرحه م
خوينه راني تازيز.

بيگومان هه خاليني گهش و جوانيهک لهم پهرتووکه دا ههبيت له فهزلي
پهروه دگار هوهيه، و ههه کهموکوري و ههلهيه کيش ههبيت، له کهمته رخه مبي
خومه وهيه.

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَي نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ،
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

"وه رگير"

فهره نگوکی ئه ره به عون

ههردوو ئه ژنۆی	رُكْبَتِيهِ	٢١	واتا كورد بيه كهی	وشه كان	ژ.
داينا	وَضَع	٢٢	گویم لیبوو،	سَمِعْتُ	١
ههردوو له بی	كَفَيْهِ	٢٣	بیستم	يَقُولُ	٢
دهستی	فَخَذِيهِ	٢٤	ده یفه رموو	الأَعْمَالُ	٣
ههردوو رانی	أَخِزْنِي	٢٥	كاره كان،	النِّيَّاتِ، النية	٤
هه وایم بی بده،	تَشْهَدَ	٢٦	كرده وه كان	امرئ	٥
پیم بی	تُقِيمَ	٢٧	نیازه كان،	هه به سته كان	٦
شایه تی بدهیت	الصلَاة	٢٨	مروفتیک،	ههستی	٧
جیبه جی	تُوتِي	٢٩	كه سیک	ده كه ویت	٨
بكهیت،	تَصَوْمَ	٣٠	كوچكردن	ئافره تیک	٩
رابگریت (نوێژ)	إِنْ اسْتَطَعْتَ	٣١	ماره ی ده كات	وتی، فه رموو	١٠
نوێژ	صَدَقْتَ	٣٢	دانیشتبووین	جُلُوسٌ	١١
بیدهیت (زه كات)	فَعَجَبْنَا	٣٣	دهر كهوت	ظَلَعَ	١٢
به روژوو بیت	يَسْأَلُهُ	٣٤	پیاویك	رَجُلٌ	١٣
ئه گهر توانات	يُصَدِّقُهُ	٣٥	جلی زور سپی	شَدِيدٌ بَيَاضِ الثِّيَابِ	١٤
هه بوو	الْإِيمَانِ	٣٦	قژی زور رهش	شَدِيدٌ سَوَادِ الشَّعْرِ	١٥
هه بوو	الْإِحْسَانِ	٣٧	نه ده بینرا	لَا يَرَى	١٦
راستت فه رموو	تَعْبُدَ اللَّهَ	٣٨	شوینه وار،	أَثَرٌ	١٧
سه زمان سورما	تَرَاهُ	٣٩	پاشماوه	لَا يَعْرِفُهُ	١٨
پرسیاری لی	يَرَاكَ	٤٠	نه یده ناسی	جَلَسَ	١٩
ده کات	السَّاعَةِ	٤١	دانیشت	فَأَسَدَدَ	٢٠
به راستی			جا پالی دا،		
ده خاته وه			خستیه سه ر		
باوه، ئیمان					
چاكه كاری					
خوا بپه رستیت					
ده بیینیت					
ده تییینیت،					
چاودیریت					
ده کات					
روژی دوایی،					

سكى دايكى	بَطْنُ أُمَّهِ	٦٦	پرسيار لنيكراو، به پيرس	المَسْئُولُ	٤٢
چل روژ	أَرْبَعِينَ يَوْمًا	٦٧	پرسياركار	السَّائِلُ	٤٣
دلنوبه ئاويك، نوتفه	نُظْفَةً	٦٨	نيشانه كانى	أَمَارَاتُهَا	٤٤
خوښى مه يوو	عَلَقَةً	٦٩	مندالى ده بيت، ده يزيت	تَلِدُ	٤٥
پارچه گوشتيک	مُضْغَةً	٧٠	که نيزه ک (کويله ي م)	الْأُمَّةُ	٤٦
بوى ده نږدريت	يُرْسَلُ إِلَيْهِ	٧١	گه وره که ي، خاوه نه که ي	رَبَّتْهَا	٤٧
جا پييدا ده کات	فَيَنْفُخُ	٧٢	پنخاوسه کان رووته کان، بى به رگه کان	الْحُفَاةُ	٤٨
روح، گيان	رُوحٌ	٧٣	شوانکاره ي مه رومالات	الْعُرَاةُ	٤٩
فهرمان ده کريت	يُؤْمَرُ	٧٤	پيشبرکى ده که ن له به رزى	رِعَاءَ الشَّاءِ	٥٠
وشه کان، برياره کان	كَلِمَاتٍ	٧٥	باله خانه، بينا روښت ماينه وه	يَتَطَاوَلُونَ	٥١
به نووسينى	يَكْتَبُ	٧٦	ماوه يه كى زور ده زانيت؟ زاناره	الْبُنَيَانِ	٥٢
ته مه نى، کاتى مردنى	أَجَلِهِ	٧٧	هاته لاتان فيرتان ده کات بنيات نراوه له سه ر پينج (کوژله که)	أَنْطَلِقُ	٥٣
به دبه خت	وَسَقِيَّ	٧٨	په رستراو پنغه مبه رى خوا	فَلْبُنْتَا	٥٤
به خته وهر	سَعِيدٍ	٧٩	ده رسته وه هاتره	مَلِيًّا	٥٥
جگه له و	غَيْرُهُ	٨٠	ده زانيت؟ زاناره	أَتَدْرِي	٥٦
به راستى كار ده کات	لَيَعْمَلُ	٨١	هاته لاتان فيرتان ده کات بنيات نراوه له سه ر پينج (کوژله که)	أَعْلَمُ	٥٧
نه هلى به هه شت	أَهْلُ الْجَنَّةِ	٨٢	په رستراو پنغه مبه رى خوا	أَتَاكُمْ	٥٨
بالىك، گه زنيك (مه ودايه ك)	دِرَاعٌ	٨٣	ده رسته وه هاتره	يُعَلِّمُكُمْ	٥٩
جا پيشى ده كه ويت	فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ	٨٤	هاتره لاتان فيرتان ده کات بنيات نراوه له سه ر پينج (کوژله که)	بُنَى	٦٠
قه دهر و نووسراوه که	الْكِتَابُ	٨٥	په رستراو پنغه مبه رى خوا	عَلَى خَمْسٍ	٦١
نه هلى دوزخ	أَهْلُ النَّارِ	٨٦	ده رسته وه هاتره	إِلَهُ	٦٢
جا ده چيته ناوبيه وه	فَيَدْخُلُهَا	٨٧	ده رسته وه هاتره	رَسُولُ اللَّهِ	٦٣
دابهيټيت	أَخَذَتْ	٨٨	ده رسته وه هاتره	يُجْمَعُ	٦٤
کاره که ي ئيمه،	أَمْرَنَا	٨٩	ده رسته وه هاتره	خَلْفُهُ	٦٥

ناسیبه که یان	وَغَامَتِهِمْ		(دینه که مان)		
فهرمانم پیکراوه	أَمْرُتُ	۱۱۵	لپی نه بیت	لَيْسَ مِنْهُ	۹۰
جهنگ بکه م	أَقَاتِلَ	۱۱۶	ره تکر او بیه	رَدُّ	۹۱
ئه گهر ئه وه یان کرد	إِذَا فَعَلُوا	۱۱۷	کارنیک بکات	عَمِلَ عَمَلًا	۹۲
			فهرمانی نئیمه	أَمْرُنَا	۹۳
پاراستیان	عَصَمُوا	۱۱۸	روون و ناشکرایه	بَيِّنٌ	۹۴
خوئنیان	دِمَاءَهُمْ	۱۱۹	گومانلیکراوه کان	مُسْتَبْهَاتٌ	۹۵
مال و سامانیان	أَمْوَالَهُمْ	۱۲۰	خه لکی	النَّاسِ	۹۶
لیپرسینه وه یان	جَسَائِهِمْ	۱۲۱	شته	الشُّبُهَاتِ	۹۷
به مافی ئیسلام	بِحَقِّ الْإِسْلَامِ	۱۲۲	گومان او بیه کان		
قه ده غه م	نَهَيْتُكُمْ	۱۲۳	ئه ستو پایی، خوی پاراستووه	اسْتَبْرَأَ	۹۸
لیکر دوون					
لپی دوور	فَأَجْتَبَيْتُوهُ	۱۲۴	ئابروو	عَرَضَ	۹۹
بکه ونه وه			که ونه ناو	وَقَعَ	۱۰۰
فهرمانم	أَمَرْتُكُمْ	۱۲۵	شوان	الرَّايِ	۱۰۱
پیکر دوون			ده ورو به ری	حَوْلَ	۱۰۲
به یپی توانانان	مَا اسْتَطَعْتُمْ	۱۲۶	قه ده غه کراو	الْحِمَى	۱۰۳
له ناوی بردوون	أَهْلَكَ	۱۲۷	(له وه رگی		
پیش ئیوه	فَعَلِكُمْ	۱۲۸	تایبه ت)		
زوری	كَثْرَةَ	۱۲۹	خه ریکه، نزیکه	يُوشِكُ	۱۰۴
پرسیاره کانیان	مَسَائِلِهِمْ		تئیدا بله وه ری ت	يَزِغَ فِيهِ	۱۰۵
راجیا وازیان	اِخْتِلَافَهُمْ	۱۳۰	حه رامکراوه کان	مَحَارِمَ	۱۰۶
پیغه مبه ره کانیان	أَنْبِيَائِهِمْ	۱۳۱	لاشه، جهسته	الْجَسَدِ	۱۰۷
پاک	طَيِّبَ	۱۳۲	چاک بوو	صَلَحَ	۱۰۸
قبوولی ناکات	لَا يَقْبَلُ	۱۳۳	تیکچوو	فَسَدَ	۱۰۹
سه فهر درئز	يُطِيلُ السَّفَرَ	۱۳۴	دل	الْقَلْبَ	۱۱۰
ده کاته وه			ثاین، دین،	الدِّينِ	۱۱۱
قژ بژ و ئالوز	أَشَعَّتْ	۱۳۵	به رنامه ی ژیان		
توزاوی	أَغْبَرَ	۱۳۶	ناموزگاری،	النَّصِيحَةَ	۱۱۲
دهسته کانی بهرز	يَمُدُّ يَدَيْهِ	۱۳۷	دل سوژی		
ده کاته وه			پیشه وایان	أُمَّةٍ	۱۱۳
ئاسمان	السَّمَاءِ	۱۳۸	وه خه لکه	وَغَامَتِهِمْ	۱۱۴

۱۳۹	مَطْعَمُهُ	خواردنه که ی	۱۶۰	التَّارِكُ	وازهینه ر
۱۴۰	مَشْرَبُهُ	خواردنه وه که ی	۱۶۱	المَقَارِقُ	جیا بو وه
۱۴۱	مَلْبَسُهُ	پوشاکه که ی	۱۶۲	جَمَاعَةٌ	کومه لگه، جه ماعت
۱۴۲	عُدِّي	پینگوشکراوه، پهروه رده کراوه	۱۶۳	مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ	هه رکه سیک باوهری هه یه
۱۴۳	يُسْتَجَابُ	وه لام ده درتیه وه	۱۶۴	فَلْيَقُلْ	با بلت
۱۴۴	حَفِظْتُ	له به رم کردوه، پاراستومه	۱۶۵	لِيَصْمِتَ	با بیده نگ بیت
۱۴۵	دَعُ	وازهینه، وازلیهینه	۱۶۶	فَلْيُكْرِمْ	با ریز بگریت
۱۴۶	يُرِيْبِكُ	گومان لای دروست ده کات	۱۶۷	جَارٌ	دراوسی
۱۴۷	حُسْنِ إِسْلَامٍ	جوانی ئیسلامیه تی	۱۶۸	صَيْفٌ	میوان
۱۴۸	تَرْكُهُ	وازهینایتی	۱۶۹	أَوْصِي	ئاموزگاریم بکه، وه سیتیم بو بکه
۱۴۹	لَا يُؤْمِنُ	باوهری (ته و او) نییه	۱۷۰	لَا تَغْضَبُ	تووره مه به
۱۵۰	أَحَدِكُمْ	هیچ یه کیکتان	۱۷۱	مِرَارًا	چهند جاریک
۱۵۱	يُحِبُّ	خوشی بویت	۱۷۲	كَتَبَ	فهرزی کردوه، نووسیویه تی
۱۵۲	لِأَخِيهِ	بو براکه ی	۱۷۳	كُلِّ شَيْءٍ	هه موو شتیک
۱۵۳	لِنَفْسِهِ	بو خو ی	۱۷۴	فَقَتَلْتُمْ	کوشنتان (له) جه نگ یان توله
۱۵۴	لَا يَجِلُّ	حه لال نییه	۱۷۵	دَبِحْتُمْ	سه رتان بری
۱۵۵	أَمْرِي مُسْلِمٍ	مروقیکی موسلمان	۱۷۶	شَفَرَةٌ	چه قوکه ی
۱۵۶	دَمٌ	خوین	۱۷۷	يُرِحُ	ئاسووده ی بکات
۱۵۷	الثَّيْبُ	هاوسه ردار (بیوه ژن یان بیوه پیاو)	۱۷۸	اتَّقِ اللَّهَ	له خوا بترسه (ته قوادار به)
۱۵۸	الرَّانِي	زیناکار	۱۷۹	حَيْثُمَا	له هه رکو تیه ک بوویت
۱۵۹	النَّفْسُ بِالنَّفْسِ	خوین به خوین (له توله ی کوشتن)	۱۸۰	اتَّبِعْ	به دوایدا بینه
			۱۸۱	السَّيِّئَةِ	خرابه
			۱۸۲	الْحَسَنَةِ	چاکه
			۱۸۳	تَمَحَّهَا	دهیسریتیه وه
			۱۸۴	خُلِقَ حَسَنٌ	رهوشتیکی جوان

باوهرم هیناوه	آمَنْتُ	۲۰۵	له‌پشت	خَلَفَ	۱۸۵
دامه‌زراو به، رېکوییک به	اسْتَقِمَ	۲۰۶	رؤله، ئه‌ی مېردمندال	يَا عُلَامَ	۱۸۶
پېم بلې، هه‌واڼم بده‌ری	أَرَأَيْتَ	۲۰۷	فېرت ده‌که‌م بېپاريزه	أَعْلَمُكَ أَحْفَظُ	۱۸۷ ۱۸۸
نويزه‌فه‌رزه‌کان به‌ه‌ل‌اڼم زانی و کردم	الْمَكْتُوبَاتِ	۲۰۸	له‌پېش خوټه‌وه، به‌رامبه‌رت	تُجَاهَكَ	۱۸۹
به‌ه‌رامم زانی و دوورکه‌وتمه‌وه	أَخَلَّتْ	۲۰۹	کاتی خوښی و فراوانی	الرَّحَاءِ	۱۹۰
نیوه، به‌شېک پاکوخواوینې	خَرَمْتُ	۲۱۰	کاتی ناخوښی و ته‌نگانه	السَّدَّةِ	۱۹۱
پری ده‌کاته‌وه به‌لگه	شَطْرُ	۲۱۱	سه‌رکه‌وتن	النَّصْرِ	۱۹۲
به‌یانی زوو ده‌رده‌چیت	الطُّهُورُ	۲۱۲	ئارامگرتن	الصَّبْرِ	۱۹۳
جا نه‌فسی خو‌ی ده‌فروښیت	تَمَلَّأَ	۲۱۳	کرانه‌وه، ره‌وینه‌وه‌ی خه‌م	الْفَرْجِ	۱۹۴
جا نازادی ده‌کات	حُجَّةَ	۲۱۴	ناخوښی، دلته‌نگی سه‌خت	الْكَزْبِ	۱۹۵
له‌ناوی ده‌بات حه‌رامکراو، قه‌ده‌غه‌کراو	يَعْدُو	۲۱۵	قورسی، سه‌ختی ئاسانی	العُسرِ الْيُسْرِ	۱۹۶ ۱۹۷
جا سته‌م له یه‌کتر مه‌که‌ن	فَبَائِعِ نَفْسِهِ	۲۱۶	به‌رزکرانه‌وه، هه‌لگیران	رُفِعَتِ	۱۹۸
سته‌م، زوڼم گو‌مرا، سه‌رلېشیناو	فَمُعْتِقُهَا	۲۱۷	قه‌له‌مه‌کان، پینووسه‌کان وشک بوونه‌وه	الْأَفْلَامُ	۱۹۹
رېنموویم کردوو، هیدایه‌تم داوه	فَلَا تَطَالَمُوا	۲۲۰	په‌ره‌کان، په‌راوی قه‌ده‌ر	جَفَّتِ الصُّحُفُ	۲۰۰ ۲۰۱
	الطُّلَمِ	۲۲۱	شه‌رمت نه‌کرد ئه‌نجامی بده، بیکه	لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ	۲۰۲ ۲۰۳
	ضَالٌّ	۲۲۲	ویستت، ئاره‌زووت لیبوو	شِئْتِ	۲۰۴
		۲۲۴			

ته سبجات کردن، (سُبْحَانَ اللَّهِ) وتن	تُسَبِّحُهُ	۲۳۹	جا داوای هیدایه تم لی بکه ن	فَاسْتَهْدُونِي	
هه لی بگریت	تَحْمِلُهُ	۲۴۰	برسی	جَانِعٌ	۲۲۵
وتی: (الله أكبر)	تَكْبِيرُهُ	۲۴۱	جا داوای	فَاسْتَطْعَمُونِي	۲۲۶
وتنی: (لا إله إلا الله)	تَهْلِيلُهُ	۲۴۲	خواردنم لی بکه ن		
چوونه لای خیزان (جووتبوون)	بُضِعَ	۲۴۳	یرووت، بی پوشاک	عَارٍ	۲۲۷
ناره زووه که ی، حه زه که ی	شَهْوَتُهُ	۲۴۴	جا داوای پو شاکم لی بکه ن	فَاسْتَكْسُونِي	۲۲۸
جومگه، ئیسی بچووک	سَلَامِي	۲۴۵	هه له ده که ن، تاوان ده که ن	تُحْطِنُونَ	۲۲۹
هه ل دیت (خوَر)	تَطْلُعُ	۲۴۶	جا داوای لیخو شبوونم لی بکه ن	فَاسْتَغْفِرُونِي	۲۳۰
یارمه تی ده ده ی ت	تُعِينُ	۲۴۷	زه ره رم پی بگه یه نن، زیانم لیبده ن	تَضْرُوبِي	۲۳۱
نازه له که ی، ولاخه که ی	دَابَّتِهِ	۲۴۸	سوودم پی بگه یه نن	تَنْفَعُونِي	۲۳۲
جا هه لی ده گریته سه ری	فَتَحْمِلُهُ	۲۴۹	جیگه به که، گو ره پانینک، شوئینیک	صَعِيدٍ وَاحِدٍ	۲۳۳
که لوپه له که ی لای ده به ی ت، دووری ده خه یته وه	مَتَاعُهُ	۲۵۰	ده رزی	مِخِيطٌ	۲۳۴
نازار، شتی زیان به خش	تُمِيطُ	۲۵۱	که می کرد ده وله مه ند، سامانه زوره کان، مالداره کان	تَقْصَ الدُّنُورِ	۲۳۵ ۲۳۶
چاکه، خیر	الْبُرِّ	۲۵۳	به پاداشته کانه وه	بِالْأَجُورِ	۲۳۷
تاوان، گونا	الْإِثْمِ	۲۵۴	زیاده ی (مال و سامان)	فُضُولِ	۲۳۸
له دلدا دروست بوو (پارای کرد)	حَاكٌ	۲۵۵			
نارام بووه وه	اطْمَأَنَّتٌ	۲۵۶			

۲۵۷	تَرَدَدَ	دوودلی دروست کرد	۲۷۵	جُنَّةٌ	فه لغان، پارزهر
۲۵۸	أَفْتَاكَ	فه توایان بۆت دا	۲۷۶	يُطْفِئُ	ده یکوژنیتته وه
۲۵۹	وَعَطْنَا	ئاموژگاری کردین	۲۷۷	مِلَاكٍ	بنچینه، کروک، راگر
۲۶۰	وَجِلْتُ	هه ژان، ترسان (دلنه کان)	۲۷۸	عَمُودُهُ	کوئه که که ی
۲۶۱	ذَرَفْتُ	رشتیان (فرمیسیکی چاوه کان)	۲۷۹	ذِرْوَةٌ سَنَامِهِ	لوتکه و کوپاره که ی (به رزترین خالی)
۲۶۲	مُودِعٌ	مانئاواییکار	۲۸۰	كُفٌّ	بیگره وه، رایگره
۲۶۳	فَأَوْصِنَا	جا وه سیتیمان بۆ بکه	۲۸۱	حَصَائِدُ	به ره مه کان، دروئنه کراوه کان
۲۶۴	سَمْعًا	بیستن، گوپرایه لی	۲۸۲	فَرَائِضَ	فه رزه کان، واجبه کان
۲۶۵	طَاعَةً	ملکه چی، فه رمانبهرداری	۲۸۳	فَلَا تُصَيِّعُوهَا	جا فه راموشیان مه که نه
۲۶۶	تَأَمَّرَ	بووه ئه میر (سه رکرده)	۲۸۴	حُدُودًا	سنوره کان
۲۶۷	اِخْتِلَافًا	راجیاوازی، ناکوکی	۲۸۵	فَلَا تَعْتَدُوهَا	جا مه یانبه زینن، ده ستریزتی مه که نه سه ری
۲۶۸	سُنَّةٍ	رئباز، سوننهت	۲۸۶	سَكَّتَ	بئده نگ بووه
۲۶۹	الرَّاشِدِينَ	پئگه یشتووان، هوشمه ندان	۲۸۷	نِسْيَانٍ	له بیرچوون
۲۷۰	الْمَهْدِيِّينَ	هیدایه تدراووان، رینمووییکراوان	۲۸۸	فَلَا تَبْحَثُوا	جا به دوایدا مه که رین
۲۷۱	عَضُوا	گازی لی بگرن، توندی بگرن	۲۸۹	ارْهَدُ	زاهید به، ده سته ردار به، گرنگی بی مه ده
۲۷۲	التَّوَاجِدِ	کاکله ی ددانه کان،	۲۹۰	لَا ضَرَرَ	زه ره رگه یاندن به خو نییه
۲۷۳	مُحَدَّثَاتٍ	ددانه کانی دواوه داهیتراوه کان (له ئاییندا)	۲۹۱	وَلَا ضِرَارَ	زه ره رگه یاندن به خه نکیش نییه
۲۷۴	يُبَاعِدُنِي	دوورم ده خاته وه	۲۹۲	الْبَيْتَةَ	به لگه، شایهت سه لماندن

ته‌نگانه، خه‌میکی سه‌خت	كِرْبَهْ	۳۰۹	داواکار، سکا‌لاکار	الْمُدْعَى	۲۹۳
			سوئند‌خواردن	الْيَمِينُ	۲۹۴
ئاسانی کرد	يَسَّرَ	۳۱۰	حاشای کرد،	أَنْكِرَ	۲۹۵
قه‌رزداری	مُعَسِّرِ	۳۱۱	نکوئی کرد		
ده‌ست‌کورت			خرابه‌یه‌ک،	مُنْكَرًا	۲۹۶
دایبوشی،	سَتَّرَ	۳۱۲	کارئیکی نابه‌سهند		
ئابرووی پاراست			با بیگوئیت	فَلْيُعْزِرْهُ	۲۹۷
یارمه‌تیدان	عَوَّنَ	۳۱۳	لاوازترین	أَضْعَفُ	۲۹۸
رئگه‌ی گرتبه‌بر،	سَلَكَ	۳۱۴	حه‌ساده‌ت به	لَا تَحَاسَدُوا	۲۹۹
رؤیشت			یه‌کتر مه‌به‌ن		
داوا ده‌کات، بؤی	يَلْتَمِسُ	۳۱۵	موزایه‌ده‌ی	لَا تَنَاجَشُوا	۳۰۰
ده‌گه‌رئیت			فیتلبازانه مه‌که‌ن		
ده‌یخوئینه‌وه	يَتْلُونَ	۳۱۶	له‌کرئیندا		
به‌یه‌که‌وه	يَتَدَارَسُونَهُ	۳۱۷	رئقتان له‌یه‌کتر	لَا تَبَاغَضُوا	۳۰۱
ده‌یخوئین و لئی			نه‌بئیت		
ده‌کوئنه‌وه			پشت له‌یه‌کتر	لَا تَدَابَرُوا	۳۰۲
ئارامی، هئیمنی	السَّكِينَةَ	۳۱۸	مه‌که‌ن،		
دایانپوشئیت	عَشِيَّتُهُمْ	۳۱۹	په‌یوه‌ندی		
ده‌وریان ده‌دات	حَقَّتْهُمْ	۳۲۰	مه‌چرئین		
خاوی کرده‌وه،	بَطَأَ	۳۲۱	پشتی تی ده‌کات،	يَخْذُلُهُ	۳۰۳
دوای خست			سه‌رکه‌وتووی		
مه‌به‌ستی بوو،	هَمَّ	۳۲۲	ناکات		
وبستی			به‌که‌می	يَخْفِزُهُ	۳۰۴
چه‌ند	أَضْعَافٍ	۳۲۳	ده‌زانئیت، سووکی		
هئینده‌به‌ک			ده‌کات		
سریه‌وه	مَحَاها	۳۲۴	پارئیکاری	التَّمَوَى	۳۰۵
دژایه‌تی کرد	عَادَى	۳۲۵	(له‌خواترسان)		
دؤستئیکی خوا،	وَلِيًّا	۳۲۶	ئامازه‌ده‌کات	يُشِيرُ	۳۰۶
وه‌لیبه‌ک			به‌سه، هئینده	حَسِبَ	۳۰۷
شه‌ری له‌دژ	آدَنْتُهُ	۳۲۷	به‌سه		
راده‌گه‌یه‌نم	بِالْحَرْبِ		ره‌واندییه‌وه،	نَفَسَ	۳۰۸
سوننه‌ته‌کان	النَّوْافِلِ	۳۲۸	لائیرد		

به‌رزایی ئاسمان			پێی ده‌وه‌شپێنیت	يَبْطِشُ	٣٣٩
تاوانه‌کان، گوناهه‌کان	حَطَايَا	٣٤٠	په‌نای پێم گرت	اسْتَعَاذَنِي	٣٣٠
			لێی خۆش بوو	تَجَاوَزَ	٣٣١
هاوه‌ل بریار نه‌ده‌یت (شه‌ریک په‌یدا نه‌که‌یت)	لَا تُشْرِكْ	٣٤١	هه‌له‌، به‌پێ مه‌به‌ست	الْخَطَا	٣٣٢
			زۆریان لێ کراوه‌، له‌ژێر فشاردا بوون	اسْتُكْرِهُوا	٣٣٣
لێخۆشبوون، لێبووردن	مَغْفِرَةً	٣٤٢	به‌ شانم	بِمَنْكِبِي	٣٣٤
			غه‌ریبه‌، نامۆ	عَرِيبٌ	٣٣٥
			رێبووار	عَابِرُ سَبِيلٍ	٣٣٦
			ئاره‌زووه‌کانی، حه‌زه‌کانی	هَوَاهُ	٣٣٧
			شوێنکه‌وته‌، پاشکۆ	تَبَعًا	٣٣٨
			ئاستی هه‌ور،	عَنَانَ السَّمَاءِ	٣٣٩

